

Yıl : 14 Sayı: 59 Mart / Nisan / Mayıs 2012

Çetmi

SESİ
GÖZÜ
KULAĞI
NABZI

KONYA - TAŞKENT

SÜLEYMAN COŞGUN

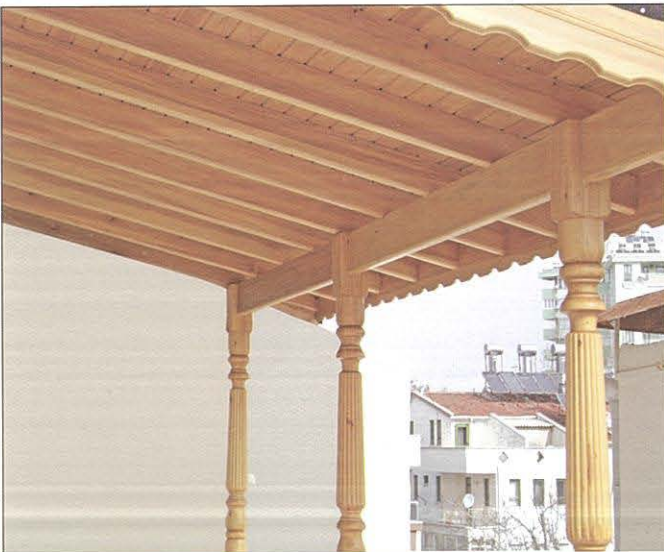
www.naturelahsap.net

ahşap

Merdiven

| Dekorasyon

| Dekoratif Çatı

Geniş ve Kaliteli Ürün Yelpazemizle
Size Özel Çözümlerimiz İçin Bize Ulaşın!

Adres : Sanayi Sitesi 701. Sokak No: 8/A ANTALYA

Tel : 0.242.345.80.97

Gsm : 0.532.505.64.03 - 0.542.365.52.46

Çetmiller
Eğitim Kalkınma ve
Yardımlaşma Vakfı Adına
Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü
MEHMET BALCI

TEMSİLCİLER

Çetmi	Hüseyin Eşiyok
Anamur	Apdullah Kasap
Karaman	Mehmet Akif Akkoca
Antalya	Mehmet Ali Güven
İzmir	Ahmet Güçlü
İstanbul	Mustafa Güçlü
Bursa	Ali Bircan
Fransa	Baki Solmaz
88 Fransa	Bilal Balci

YAZI VE FOTOĞRAFLARINIZ İÇİN İRTİBAT

Kerim Bozdağ
0539 232 04 42
0242 426 25 73
E posta
kerim.bozdag@gmail.com
yeter1ajans@hotmail.com

ABONE VE REKLAM İÇİN

Banka Hesap Numarası

Bank Asya

Konya Mevlana Şubesi
Hesap No : 35-896375-7

ADRES

Çetmiller Eğitim Vakfı Kalkınma ve
Yardımlaşma Vakfı
Rampalı Çarşı Kat:2 No:186
Meram - Konya
cetmillervakfi@hotmail.com
konya.cetmiller.vakfi@gmail.com
Tel : 0332 351 26 67

Grafik Tasarım

BEDREK AJANS
Fatih Bedir Organizasyon T:0242 325 85 70
www.bedrek.com

Baskı

İletişim Ofset Matbaa - ANTALYA
T: 0242 243 37 90

Sayı : 59

KONYA - TAŞKENT

Çetmi

SESİ
GÖZÜ
KULAGI
NABZI

İÇİNDEKİLER

Selam ile	4	Hüseyin Akkoca	26
Çetminin Sesinden	5	Vural Mehmet	27
Kapaktaki Toroslara	6	Kudüs Gezisi Notları	29
En Büyük Ortak En yakın Dost	9	Dikmen'e Gel Dostum	33
Galaycı Hüseyin	10	Çetmi'den Haberler	34
Galaycı Hüseyin	13	Resulullah Sevgisi/Kutlu Doğum	35
Vefat Hüseyin Uçar	14	Recep Fidan	36
Çetmi Balı Güzeldir	15	Şahin Kocaman	37
Gül Kokulu Annem	17	Ecel ve Emel	38
Ölürse Mezar Durursa Gezer	18	Pınar Özel	40
Ben Kimim Neyim ve NeOlmalıyım	19	Çanakkale Zaferi	41
Değişen Değerler	22	Çetmi Belediye Başkanlığı	42
Hüseyin Turan	23	Her sabah Bizden 8 Şey isteniyor	43
Edep Ya Hu	24	Duyduğum Değil Gördüğüm Çetmi'liler	44
Veren / Alan El	25		

İsim belirtilmemiş fotoğraflar
Kerim Bozdağ'a aittir.

**Kerim
Bozdağ**

Çetmi üzerindeki kış mahmurluğunu atmış yeniden uyanıyor. Karların erimesi ile birlikte eteklerinde kardelenler boy veriyor bir bir. Sarı çiçekler nazlı nazlı süzülüyor... Navrızlar her zamanki gibi kendilerine çeken güzellikleriyle filizleniyorlar...

Çiğdemler çiçek açmış, ağaçlar tomurcuklanmış, bahar bütün güzellikleriyle donanmış, serçeler oradan oraya uçuyor... Yeniden bütün güzellikleriyle Çetmi bizi kendine çağırıyor.

Bu baharda Çetmi'nin dağlarında dolaşmak, havasını alıp çiçeklerini koklamak ve dahası yollarına revan olup geçmişin hatıraları yad etmek için, sevdiklerimizi ziyaret etmek, ölmüşlerimizi anmak için Çetmi bizi çağırıyor.

Selam ile..

O halde neyi bekliyoruz dersiniz Çetmi'ye gitmek için. Bahaneler mazeretimiz olmasın sakın. O güzellikleri doya doya yaşamak için haydin hep beraber Çetmi'ye diyoruz...

Karşılaştığımız kimi olaylar, hayatımıza bir şekilde etki etmekte ve bizi hiç ummadığımız alanlara savurabilmektedir. Bir anda karşılaştığımız olay, hafızamızdan hiç çıkmayacak izler bırakabilir üzerimizde.

Hayat fani, ölüm kati bir gerçek. Ne yaparsak yapalım, nasıl tedbirler alırsak alalım sonuçta yaşadığımız hayat hepimiz için ölüme ayarlı vaktin son demlerine doğru çekiyor bizi.

Ölümü öldürecek bir güç yoktur ve ayet-i kerime ile de belirtildiği gibi "her nefis ölümü tadacaktır." ... Yani kısaca her dem bu fani alemde baki aleme doğru ölüm bizi çağırıyor... Bu çağrıya icabet etmemek mümkün mü?

Bu saymız, hemşerilerimizin yoğun alakası vesilesiyle dopdolu bir içerikle huzuruza geliyor. Elimizde olmayan ve gözden kaçan hatalarımız... Bizim gözümüzden kaçan, ama dikkatli okuyucularımızın uyarılarıyla farkına vardığımız bir hata,

Taşeli gazetesinden iktibas ettiğimiz bir haber fotoğrafı... Orada sayın belediye başkanımız Osman Arı'ya atfen yayınlanan fadeler maalesef gerçeği yansıtmamaktadır. Başta belediye başkanımız ve vakıf başkanımız bu habere tepki göstermişler düzeltilmesini istemişlerdir. Bu haber için siz değerli hemşerilerimizden özür diliyoruz... Benzer konular ile alakalı sizlerden gelecek uyarıları her zaman sevinçle dikkate alacağımızı beyan ediyor, bütün hemşerilerimize ve okuyucularımıza esenlikler diliyoruz.

TASELİ

Çetmi kasabasına turist çekmeyi başardı

Konya ili, Taşkent ilçesi, Çetmi Kasabası Belediye Başkanı Osman Arı, yaptığı açıklamalarda; "Ay Boğazi, Su Dökülen Şelalesi, Çetmi'nin sıcak gönlü insanları ile içersin de bulundurdugu 150 kişilik hotelin açılışını yaptık, hotel açılışı beri boş oda kalmıyor. Yaptığımız konutlarla ve verdiğimiz destek ile Çetmi'yi göreve geldığımız günden bu yana Konya'nın en temiz yapılaşması, en hızlı olan beldesi haline getirdik. Düzenlediğimiz festivale turizmin alt yapısını oluşturduk. Belediyemizin talebi ile inşallah toki'nin temellerini atmaya hazırlanıyoruz." dedi. Çetmi'de çok büyük yatırımlar yapıldığını bildiren Osman Arı,

Konya'nın en çalışkan belediyesi seçtik. Antalya'da iş hayatını devam ettiren birçok hemşerilerimizin yatırımlarını Çetmi'ye yöneltmesini şöyle değerlendirdi: "Kasabamızdan ayrılp iş hayatına atılan birçok başarılı iş adamlarımız var. İnşaat alanında Antalya'ya büyük yatırım yapan hemşerilerimiz, Çetmi'ye yöneldi ve yaptıkları konutlar yok sattı. Toki'yi de bağlatarak Çetmi'yi, Çetmi belediyesini, Çetmililer Vaktini olmaları gereken yere getirdik.

Kasabamızdan göç edenler beldemize geri dönüyor. İş olanaklarımız, alt yapılarımız ve çevre ve fen işleri olarak tam teşisli bir belediyeyiz. 2 adet ambulansımız, 3 adet itfaiye aracımız ile 4 kamyon, 1 tr, 2 paletli ekskavator kepçe, cenaze aracı, 1 tanker, 5 otobüs ivacı, 1 man fortuna marka otobüs ile ve 2 transit bu araçlarla hizmet vermekteyiz." dedi.

ÇETMİ'NİN SESİNDEN

İnsanların hesaba çekilmeleri yaklaştı. Halbuki onlar gaflet içinde yüz çevirmekteler. (Enbiya s.1) Bu ve benzeri ayeti kerimeler gaflet içinde bulunanları dehşete sarmaktadır.

Bilinen bir gerçek ; verilen haberlere,tarihi bilgilerimize dünyamız son dönemlerini yaşamaktadır.Çünkü gönderilen peygamberler gelip geçmiş,en son ahir zaman Nebisi Peygamberimiz(SAV) de gelmiş ve geçmiştir.Mukaddes kitabımız Kuran'ın ve Peygamberimizin bildirdiği pek çok alametlerde bu güne kadar zuhur etmiştir.Peygamberimiz(SAV) bir hadisinde de ; "Ben ve kıyamet böyle gönderildik" buyurarak şahadet parmağı ile orta parmağını birleştirerek göstermiştir.

Zaten peygamberimiz(SAV) adı üstünde,peygamberlerin sonuncusu yani ahir zaman peygamberidir.Bu açık uyarılara rağmen insanların büyük çoğunluğu ilahi emir ve yasaklardan habersiz bir şekilde sadece kendi arzularını tatmin etme doğrultusunda hayat sürmektedir.Böyle insanların tek amacı dünya nimetlerine sahip olmak,eğlenmek ve nefsanî arzularını tatmin etmektir.Bütün çabaları arzu ettikleri dünyalıklara sahip olmaktır.Oysa sahip oldukları dünyalık her şeyiyle kısa bir zaman sonra sona erecek,büyük bir korku ve sıkıntı duyacakları kabirde girilen ahiret hayatı başlayacaktır.

Bir gün zaman duracak,gezegenlere verilen ömür bitecek,bütün canlılar ve insanlar ölecek,mahşer günü doğumundan ölümüne insanın yaşadığı bütün hayatı kendisine gösterilecek,hesabı sorulacak ve en küçük bir ihmal ve haksızlıkta yapılmayacaktır.

Her gelecek yakındır.Kıyamet her şeyden daha yakındır.Kopmasa bile ömrümüz kısa ve ecelimiz yakın,ölüm yakındır.Kabirle başlayan hesap yakındır.Diğer bir ayeti kerimede ALLAH(c.c) gaflet içinde olanların durumunu şöyle beyan ediyor."Bize kavuşmayı ümit etmeyen,alçak bir hayata razı olup onunla tatmin olan ayetlerimizden gafil olanlar,işte onların kazandıklarından dolayı sığınakları ateştir"

Yunus s.7-8 Gaflet : Allah'ı hakkıyla bilmemek,dalgınlık,dikkatsizlik,dünya telaşı ve meşguliyet içinde ahireti hatıra getirmemekten kaynaklanan ihmal ve unutkanlık hali. Gaflet,insanı hayvani hevasata aldanarak insanlık vazifesi,kulluk görevini,yaratılış amacını ve dünyaya gönderiliş sebebini unutturur.Bilhassa gençlik çağı insana dünyayı hoş ve güzel göstererek ölümü ve ahireti unutturur.Gaflette olan insan,çevresinde olup

bitenlerden habersiz,şaşkın,Hak'la münasebetleri zayıf,uysal gezer gibidir.

Gafil niçin yaşadığının farkında değil, bir şeyler yapar,ne yaptığının da bilincinde değil. Çünkü hedefsizdir. Çok zaman lüzumsuz,abes olan şeylerle meşgul olur. Böyle gafiller için Allah(c.c) "Andolsun ki biz,cinlerden ve insanlardan bir çoğunu (kendi yanlış,kötü,inanç ve eylemlerinden dolayı)cehennem için yarattık. Onlar,kalpieri olan fakat anlamayan,gözleri olan fakat görmeyen,kulakları olan fakat duymayan kimselerdir. Onlar dört ayaklı hayvan gibidirler.Hatta daha kötü bir durumdadırlar. Onlar (Hakikati umursamayan) gafillerdir."(Araf:79) buyurmaktadır. Bu gaflet geçmiş asırlarda olduğu gibi günümüzde de birçoklarını sarmış durumda. Bilhassa ehli dalaletin çıkarttığı ve insanları meşgul ve ifsat eden lehviyatlar bu hastalığı daha da arttırmıştır. Zaten işlenen her günah tevbe edip pişman olunmadığı sürece kalbi karattığı ve kapladığını peygamberimiz (sav) haber vermiştir. Bir kereden bir şey olmaz diyerek bu gaflete dalanlar şeytanın hile ve oyunlarına kolayca düşmektedirler.

Şair içinde bulunduğü durumu :

Gaflet uykusunda yatar uyanmaz
Can gözü kapalı gafilden çoktur.
Hak sözü dinlemez asla inanmaz
Kalbi çürük,fesat cahilden çoktur.
Genç,Abdal herkesi mest olur sanma
Her kurban derisi post olur sanma
Her yüze gülünü dost olur sanma

İçî kazır,dışı Müslüman çoktur. Dizeleriyle veciz bir şekilde ifade etmiştir.Yazımın başında ki ayeti kerime ile Rab-bimiz bu kadar açık ve net haber verdiği halde insanlar daha neyi bekliyor.Bugün yapmamız gerekenleri hala ne diye yarınlara adıyoruz.Kitabı okuduğü halde anlamaya ve hayatlarını ilahi emirlere göre düzenlemeye yanaşmayan gafiller daha neyi bekliyorlar acaba.Unutmamalıdır ki,insanlar gaflete devam etseler,kıyameti ve ölümü hatırlamasalar da,kıyamet ansızın gelecek ve bir kere daha geri dönüşü olmayacaktır. Gaflet mümine yakışmayan bir davranıştır.

Dünya telaşı ve meşguliyeti içinde hayatı hatıra getirmemek, nefsi ve şehvi arzular peşinde koşmak manen eriyip yok olmaktır.İlahi emirleri ihmal ettikçe gaflet,gaflet arttıkça ihanet,ihanet arttıkça dalalet başlar.

Gafleti gönlümüzü kaplayan ve kalbimizi karartan bir bulut olarak niteleyen Peygamberimiz(sav) düştüğümüz bu gafletten kurtulmak için en az günde yüz kere tevbe edip istiğfar etmemizi tavsiye etmiştir.

Gaflet hastalığından kurtulmak için Kuran okumaya,namaza,dua ve zikirle devam ederek,ilim ve gönül erbabı kimselerin sohbetlerine kulak vermeli,Kuran'ı ve Nebevi tavsiyeler,hayata yansıtmalıdır.Yine uyarıcı bir ayette sözlerimizi tamamlayalım.

"Rabbini,sabah akşam,yüksek olmayan bir sesli,kendi kendine,ürpertiyile,yalvara yalvara ve için için zikret.Gaflete kapılanlardan olma" Araf 205

Emekli ÖĞRETMEN
Mustafa SEZDİ

KAPAKTA Kİ TOROSLARA ÇETMİ DEKİ DOSTLARA

ÇETMİLİLER SEVGİ ,DOSTLUK VE HOŞGÖRÜ GÜNÜ münasebetiyle ÇETMİ DERGİSİNİN kapağında ki SİZLER,dostlar diyarının ÇINARLARI Ayşe TIKIR,Yıllarını ÇETMİ ye hasreden veren Mustafa Çilek,Hasan ÖĞÜTLER,Hasan ÇİLEK LER ve isimlerini uzun uzun bu sayfalara yazmak istediğim halde bu sayfalara sığdırmamız mümkün olmayan,ancak gönüllerimizde taht kuran ÇETMİ li dostlar hepinize minnet ve şükranlarımız vardır.Sizler yer ve yöresinin sarsılmaz değerleri, eğer sizler bu ecdat diyarını daha önceleri sahiplenmeseydiniz bugün bu cennet ÇETMİ olmayacaktı.Yılların acı tatlı sıkıntılarını olgunlukla göğüslemeseydiniz,fedakarlık etmeseydiniz,karına ,soğuğuna ,taşına toprağına sadakat göstermeseydiniz ÇETMİ bu güzelliklere kavuşamayacaktı.Sizler sevgi kaynağı dostlar, evlatlarınıza öyle bir değer vermişsiniz ki onlar da bu değerleri inkar etmeyip ÇETMİ mizi yaşanır modern bir KENT e dönüştürmüşler.Bu güzel ÇETMİ mize yıllarca hizmet etmiş ÇINARIMSI büyüklerimizin önünde saygı ile eğilmek bir onurdur ve bir şereftir.

DERGİMİZ ÇETMİ nin deryasında yöresinin haklı gururu olmuş değerlerimiz ve onlarla birlikte günümüz de aramızda olup rahatsızlanan dostlar hepinize geçmiş olsun dileklerimi sunarım.Öğrendiğim kadarıyla Mustafa KARADENİZ hastalanmış ona da geçmiş olsun dileklerimi iletirim. DERGİ de SELAM İLE adlı köşesinde derin bir incelikle olaylara teması kendisinde ki nezakat sınırlarını nasıl zorladığını algıladım Kerim BOZDAĞ in.

Bu ÇETMİ dergisinin son sayısında olduğu gibi önceki sayılarının içeriği dizaynı ve içindeki öğretici ve tanıtıcı bilgi ve belge nitelikli yazılarıyla hafızalarımızı tazelemektedir.Öğrencilerim Ali ve Baki USLANLAR,ile İsmail DERE nin BURSA da iken sürekli hocam sizi ÇETMİ ye bekliyoruz ısrarları üzerine 2011 yılının aynı zaman da benim evliliğimin 42.yıldönümü olması nedeniyle eşimle ziyaret etme kararımız üzere ÇETMİ mizi ziyaret edecektik.Çetmi dergisinin çıkarılmasında emeği geçen gönüldaşların dilinden damlayan haz verici ifadelerden oluşan yazı ,bilgi ve belgeleri yediden yetmişe alın terini esirgemeyenlere maddi ve manevi desteğini sunmaktan geri kalmayan cefakar ve fedakar dostlara Çetmi lilere , Belediye BŞK. Sayın Osman ARI ya,Taşkent Kaymakamımız sayın Taner BİRCAN a festivale bizzat gelerek Çetmi mizi şereflendiren uzaktan ve yakından gelen herkese takdirlerimi sunarım.

Çetmi mize SES veren,kulak verip önemseyenlere tebrikler.Çetmi m dergisine canlılık katan Mehmet BALCI ya VAKFA verdiği destek her

türlü takdirin üstündedir.Halen Mersin savcılığından emekli öğretmen Ahmet Hulusi YEŞİL ile birlikte 1968 1970 yıllarında birlikte çalıştığımız okul müdürümüz Emin Cihan OLGUN,Şerafettin ZENGİN,Nusret KÖSE,İbrahim İLTER ve diğer öğretmenlerimizi bu vesileyle sevgilerle yadediyorum.

Çetmi mize gelmek için haftalar öncesinden Müdürümüz Emin CİHAN OLGUN u bir ziyaretimde bir ziyaret planı yaptık.Planımızdan öğ.İbrahim İLTERİ haberdar ettik.onayını aldıktan sonra,Öğ.Ahmet Hulusi beyle bu gezi haberimizi paylaşıp 02 Eylül 2011 Cts. günü Akşamı ÇETMİ de buluşmak üzere Kayseri Yeşilhisar dan İbrahim İLTER ile hareket edip Ereğli ye bize geldi,buluştuk ve önce KONYA ya Emin Cihan OLGUN u ailesiyle birlikte alıp hep beraber Çetmi yollarına düştük.Meğer yollar ne kadar güzelleşmiş.Hele hele o EĞİSTE DERESİ yolları ve virajları bizleri yıllar sonra olsa büyüledi adeta.Ve nihayet benim en çok merak ettiğim TAŞKENT ve çevresiydi.göre göre geze geze Çetmi ye girmeden önceki kayalık devasa boğaza geldiğimizde o muhteşem kayanın göğsünden geçişimizi unutamıyorum. Nihayet Çetmi ye giriş bir ayrı heyecanlandırdı beni. Heyecanım Çetmi de siz değerli dostlarla karşılaşmamızla doruğa ulaştı.Gezdik cadde ve sokakları,parkları yemyeşil her taraf ne kadar değişmiş buldun Çetmi yi anlatamam. İlerleyen akşam vakti bizi karşılayan siz dostlarla önceden planlandığı gibi sayın Belediye BŞK.ve ilgililerce

yemeğe davet edildik,arabalarla doğruca baraja geldik.O ne muhteşem bir mesirelik,ve huzur veren bir ortamdı unutamıyorum,Yalnız çevre torosların zirvesiydi ve de çok serin bir hava vardı.

Biz yemeklerimizi ikramlarımızı alır almaz serin havanın etkisiyle gerek biz gerekse diğer misafirler de etkilendiğimiz için yavaş yavaş toparlanıp evlere döndük. Ben ve eşim öğrencim Zeynep OĞUZ ve değerli eşleri Mehmet KARACA lara gecelemeğe üzere geldik.Ahmet Hulusi YEŞİL ler Mehmet ÜNAL lara,EMİN HOCAM lar diğer öğrencilerinin evlerine ayrıldık.Söz ve sohbetler anılar ve hatıralarımızı dillendirdikten sonra istirahatate geçtik.

Sabahleyin kahvaltı ve sohbetten sonra kasabamız içinde muhtelif komşu ve öğrencilerimizi ziyaret etme imkanı bulduk.Geçmişin izlerinde dolaşp o günlerimizin güzelliklerini tazeledik.Festival alanına geldiğimizde birden bire bir karşılama havasına kapıldık. Gerek veliler ve gerekse öğrencilerimizle buluşmanın engin mutluluğunu yaşadık.

Yalnız bu güzellikler içindeyken bir üzüntülü haberle sarsıldık.Sabahın erken saatlerinde Öğ.İbrahim İLTER in oğlu,torunu ve geliniyle Çetmi den ayrılmalarına bir türlü bir anlam veremedik.Oysa ne büyük hayallerle gelmiştik buralara.Bu durumdan bir şekilde uzaklaşmaya çalıştık. Festival havası olanca heyecanı ile devam ederken öğle yemekleri yenildi.Davullarla,zurnalarla zevk ve neşenin

doruğunda zaman süratle aktı ve festival saati ve törenlerin başlama saati geldi.Uzak ve yakın köy,kasaba va mahallelerden gelenlerle,Çetmi lilerin genç yaşlı yediden yetmişe herkes oradaydı..festiva alanı hınca hınç dolmuş ve zaten bir çanak biçimli Çetmi mizin etrafı hiç gözükmüyordu.Festival töreni müzk eşliğinde başladı.Sunucunun yüksek performansıyle izleyiciler coştukca coştı.Protokolü oluşturan güzide topluluk ve seyirciler hoş vakit geçirdi.Vakıf Bşk. nı sayın Mehmet BALCI nın açış konuşması,Belediye Bşk.Sayın Osman ARI,Taşkent Kaymakam Sayın Taner BİRCAN nın konuşmaları takip etti,Daha sonra Çetmi de görev yapmış öğretmenler adına bir konuşmayı da ben yaptım.bu konuşma fırsatını bana verenlere teşekkür ederim.

Böylece zengin ve eşsiz bir FESTİVAL TÖRENLERİ uzun ve neşe dolu bir hava içerisinde sona eriyordu.geç saatlere kadar devam eden şenlikler tek tükte olsa sokak aralarında bir süre daha devam ettikten sonra kasaba derin bir sessizliğe büründü.Geceyi gündüz yorularak geçirenler dinlenme zamanının geldiği inancıyla uykuya daldılar.Bir güzel ve özel gün daha anılara ve hafızalar nakşoldu.

Dileriz çekilen acılar sıkıntılar emekler yerini bulmuş ve yeni yeni hizmetlere ilham olmuştur. Şeref ÇİLEK in ...ONUR VERENLER köşesini zevkle okudum.Derginin her sayfasından aldığım hazzı , tadı hafızamda yıllarca yaşayacaktır.gelen davetlilere ve biz öğretmenlere ayırdıkları satırların değerini bir ders niteliğinde işlenmesi gerekir diye düşünüyorum..Hüseyin EŞİYOK kardeşim de gelenek ve göreneklerimize değinmiş onuda saygı ile selamlıyorum.

Mehmet TÜRKOĞLU nun,ÇETMİ VE ÇETMİ LİLER İYİKİ VARSINIZ diye seslendiği cümlelere sonuna kadar katılıyorum.Sayenizde bende 42 . evlilik yıldönümümüzü sizlerin arasında böyle bir festivalle kutlamış olmanın mutluluğu içerisindeyiz.Bu arada bir tatlı anımızı sizlerle paylaşmak istiyorum Ahmet Hulusi beyin saygıdeğer eşleri SUZAN hanımın benim eşim için ÇETMİ GELİNİ yakıştırmasında bir ayrı anımız oldu,kendilerine bu vesileyle teşekkür ederiz.RAMAZAN BAYRAM ın ERKEN GÖÇ isimli köşesindeki anılarına dakikalarca güldüm çünkü aynı hikayeyi bende babaannem zamanında yaşamıştım.

Saygıdeğer ÇETMİ mizin en büyüğünden en küçüğüne kadar,resmi gayri resmi ilgililerine minnet ve şükranlarımı sunar bir başka festivallerde daha buluşmak dilek ve temennilerimizle hepinize sevgiler saygılar sunuyorum hoşça kalın

ENBÜYÜK ORTAĞ ENYAKIN DOST

Şeref Çilek

Sevgili Dostlar; Hepimizin en büyük ortağı ve en yakın dostu tabi ki sayısız nimetlerini bize lütfeden yüce Yaratıcıdır. Bize düşen, her an için bunun farkında olmak, kıymetini bilmek, şükretmek, buna göre düşünce ve davranışlarımızı ayarlamak.

Sevdiğini Allah için sevenin, Allah, sevgisine ortak olur, sevgisini kuvvetlendirir, ebedileştirir. Kalbi Allah sevgisi ile dolu olanın, kalbinde kin, nefret ve düşmanlık gibi kötü tohumlar yeşeremez. İlahi kaynaktan beslenmeyen sevgi cılız kalır. Sohbetine, muhabbetine Allah'ı ortak edenin sohbeti, muhabbeti ballanır. Dedikodu ve gıybet edemez, yalan söyleyemez. Borcuna, alacağına, alışverişine Allah'ın şahit olduğuna inanan kişi, insanları aldatmaz, kandırmaz. Bile bile borcunu geciktirmez. İşine, Allah'ı ortak eden kişi hile yapamaz. Kazancına haram karıştıramaz.

En büyük ortağı Allah olanın, başka ortaklara, başka sermayedarlara ihtiyacı yoktur. Çünkü, bütün varlıkların sahibi, bütün zenginliklerin sahibi O'dur. İnsana düşen O'nun verdiği razi olmaktır. Şükretmektir. Verdiklerinin kıymetini bilmektir. Kendisi için hayırlı olanın bu olduğuna inanmaktır. Nimetlerinin değerini en iyi Allah bilir. Her kuşun kismetini kendi kismetince verir. Kul, Allah'tan istediklerinden önce, Allah'ın istediklerini yapmalı. Kulun görevi, üzerine düşeni, elinden geleni en iyi şekilde yapmaktır. Yapamadığını, gücünün yetmediğini Ortağına havale etmektir.

En yakın dostu Allah olanın, bütün dostları da Allah dostu olur. Allah dostları insanı doğru yola sevk eder. Yanlış yollara saptırmaz. Allah'ı dost edinenler O'nunla sohbet eder dertleşir, sırlarını paylaşır. Hiçbir şeyi saklayıp gizlemenin mümkün olmadığını bilir. İhtiyaçlarını sadece O'ndan ister. Her şeyin sahibi O'dur. İstedikleri verilse de verilmese de O'na şikâyetle bulunmak yerine şükreder.

Allah ile konuşmak dertleşmek için süslü cümleler kurmaya, tören konuşmaları gibi konuşma metinleri hazırlamaya kutsal mekân ve mabetler aramaya gerek yoktur. Kendi lisanında, en doğal haliyle her yerde konuşabilmeli insan.

Çoğu zaman söze bile gerek yoktur, kalp dili ile içinden geldiği gibi konuşabilirsin. O anlar. Sürekli Allah ile beraber olan, Allah'ın elini omzunda hissed-en, Allah'ın ahlakı ile ahlaklanan insanda Hak tecelli eder. İnsanı ancak Allah için yaptıkları kurtarır. Allah'a güvenen, yaptıklarını Allah için yapan; yaptıklarından pişmanlık duymaz, huzur duyar.

Allah benimle, bana yardım ediyor, bana yol gösteriyor, rızık veriyor der, her gün birkaç dakikayı sadece ve sadece onun varlığını düşünerek geçirir. Allah gözü, gönlü, akli ve izanı hakikati tanısin, ibret alsın diye verdi.

Allah inancı, insanın zihnine ve vücuduna daima enerji akışı sağlar. İnsanın, Allah ile olan bağı, iletişimi koptuğu zaman, kişilik yavaş yavaş akılda, ruhta, bedende bozulmaya ve tükenmeye başlar. Bu tükeniş zaman içinde bakışlara ve yüze yansır. Allah'ın nimetlerinden faydalanıp, Allah'tan başkasına kul olmak, akıl ve vicdanın kabul edebileceği bir olay değildir.

Allah hariç her şey yok olur. Akıllı insan hiçbir şeyin kendisini korkutmasına, rahatsız etmesine izin vermez. Allah herkese yeter. Gücünü Allah'ın gücünden alarak canlanan ve uygun şekilde kullanan Dünya ve Ahretini kazançlı, başarılı hale getirebilir.

GALAYCI HÜSEYİN

Kerim Bozdağ

Köyümüzün abide şahsiyetlerinden birisi daha hakka yürüdü... Koyak mınarı mevkiinde yaşayan ulu bir çınar gibiydi adeta. Taa çocukluğumdan itibaren tanıdığım tanıdıkça sevdiğim saydığım büyük insan...

Nereden başlamalı onu nasıl anlatmalıyım bilmiyorum. Öylesine yoğun duygularla onun dünyasına hapsolmuş bir vaziyetteyim ki, anlatamam!... Yelli bel semalarında söylediği türküler hala kulaklarımda çınlar, içimde yankılanır. O, insanın içine işleyen sesi yok mu? İşte o ses, yıllarca yaşanmış çilelerin, hüznlerin, çaresizliklerin, hatta kimi zaman aşkın, vecdin ve samimiyyetin nağmeleri idi.

Onun ağzından yüreğinizin derinliklerine dökülen kelimeleri biraz düşünerek dikkatle dinlerseniz, yankılanacak bir duygu seline dönüşerek gözlerinizden akar giderdi ve içinizi ısıtır yüreğinizi dağlardı.

Geçen sene Antalya'da düzenlediğimiz Çetmililer pikniğinde apörleden Ellez Mehmet rahmetlinin söylediği türküler yankılanırken, Galaycı Hüseyin bir sandalyede oturuyor ve aşinası olduğu türkü sahibinin sesini duymanın hazzı, belki de hüznü ile ağlıyordu... Onun ağladığına ilk defa orada şahit olmuş ve irkilmiş kalmıştım. Sonra sözü o aldı ve söylediği türkülerle bütün misafirlere unutulmaz anlar yaşattı.

Onu ilk tanıdığım da ilkokula gidiyordum. Oğlu arkadaşım Mahmut ile aynı sınıfta okuyorduk. Öğretmenimiz Emin hoca, bütün sınıfın başarılı olması için çalışkan öğrencilerin yanına tembel çocukları veriyordu. Laf aramazda, ben tembel bir çocuk olarak, zekası ve çalışkanlığı ile her zaman önde olan Mahmut'un yanına düştüm. Mahmut'la ebediyen süreceğine inandığım arkadaşlığımızın temelleri böylece atılmış oldu. O günden bu güne kah onlardayız, kah bizdeyiz. İşte o zamanlar Mahmut'gilin evine gidip geliyoruz. Mahmut'un babası

aynı zamanda köyümüzün en iyi galaycılarında birisi. O işlerini yaparken körük çekme vazifesini ikimiz beraber yerine getirir, onun iş yapmasını seyretmekten büyük haz alırdık.

Sonra, "eller yaylaya göçtüğü zaman" aynı obalarda, nerdeyse yan yana damlarda (yayla evlerinde) beraber oturduk. Yediğimiz ekmek içtiğimiz su ayrı gitmezdi. Haliyle Galaycı Hüseyin rahmetli her zaman yanımızda, gözümüzün önünde idi. Onun yanısı türkülerile büyüdük biz.

Tutumu, durumu ve duruşu ile hayatını nizam ve intizam içerisinde sürdüren, işine sadık, çalışkan bir mizacı vardı. Onun defterinde hileye, hurdaya, yalana, talana yer yoktu. Küçükle küçük büyükle büyük olmasını bilirdi. Yaşını başını almış büyük bir adamın bizim gibi küçücük çocuklarla can ciğer arkadaşmış gibi sohbet etmesi bizim için muazzam bir olaydı. İşte o zaman bizim gibi çocuklara değer veren bu adamın büyüklüğünü hissederdik.

Bundan iki sene önce Topçu kerim rahmetlinin evinin önünde 6 yaşında olan oğlum M. Salih ile mahsusuktan kavgaya tutuşmuşlardı da onları birbirlerinden zor ayırmıştık! Tabi bu arada rahmetli bizim çocuktan bir iki yumruğu çoktan yemişti bile. Vefat haberini duyduğumuzda, "baba o ölen kim" sorusuna, "oğlum hani Topçu Kerim'in evinin önünde kavga ettiğin dede vardı ya, işte o, Galaycı Hüseyin" dedim. Bunun üzerine, "Haa anladım, baba köye beni de götür" dedi. Oğlumun tanıdığı bu büyük insan, vefatı ile bile onu kendine doğru çekiyordu.

Galaycı Hüseyin'in bir başka yönü ise, ince işlenmiş ve ustaca kurgulanmış şakalarıydı. Zaman zaman şaka mı yapıyor, ciddi mi? Anlamanız mümkün değildi. Yaptığı kimi şakalar, çok çok sonra, üzerinde düşünürseniz ancak anlayacağınız cinsten zeka ürünü şakalardı.

Geçen sene yazın köyde iken ziyaretine gittiğimizde, konu konuyu açmış epeyi oturmuştuk. Derken, köyümüzün vatan millet sevgisi noktasındaki hassasiyeti ile her zaman gurur duyacağı gazimiz Şükrü Karaca çıktı geldi. Galaycı Hüseyin'i ziyarete gelmişti. Sarıldılar hoş beşten sonra, Galaycı Hüseyin Şükrü ağbiyi tanıyamadığını ifade etti. Şükrü ağbi bu durum karşısında o kadar üzüldü ki anlatılamaz. Gözyaşlarına hakim olamadı. Kendini tanıtti. Yaşadığımız olay, aslında bütün Çetmililerin ortak kaderiydi. Aynı mekanlarda yaşayamamanın ızdırabıydı bu. Gurbet her birimizin yollarını kesmişti.

Bir önceki ramazan bayramı arifesinde mezarlık ziyaretinde ebem rahmetlinin ruhuna fatiha okuduğum mezarın yakınlarında bir yeri göstererek, Hails'miydi, Mahmur'muydu hatırlamıyorum; "oğlum, ben ölürsem mezarımı buraya koyun. Yerim belli olsun diye şu çam ağacını diktim. Burada küçük yaşta ölen kızım yatıyor. Onu kucağıma verin" dedi.

Hasan UÇAR

İbrahim UÇAR

Ramazan UÇAR

Cenazesi Bursa'dan köye geldi. Onu dualarla uğurladık. Köyümüzün imamı Hüseyin Güçlü öylesine muazzam bir konuşma yaptı ve bütün gönülleri mest etti. Ki, anlatılacak gibi değildi. Bütün köy halkı cenazeye iştirak etti. Vasiyet ettiği yere, çok küçük yaşta kaybettiği kızının yanına defnedildi.

Babanın eseri çocuklarıdır. O geride bıraktığı eserler ile ruhunu her dem taçlandırmaya devam edecek. Galaycı Hüseyin, kendi mezarında bile çocuğuna sahip çıkan adam...

01.01.1928 yılında dünyaya geldi, 20.03.2012'de ebedi istirahatgahına çekildi. Yapılan dua esnasında dikkatimi çeken şeylerden birisi de hemen yanı başındaki mezardı. O mezar taşında Halil Karaca 1919 - 1973 yazıyordu. Halil Karaca, tanımakta güçlük çektiği Şükrü Karaca'nın babasıydı.

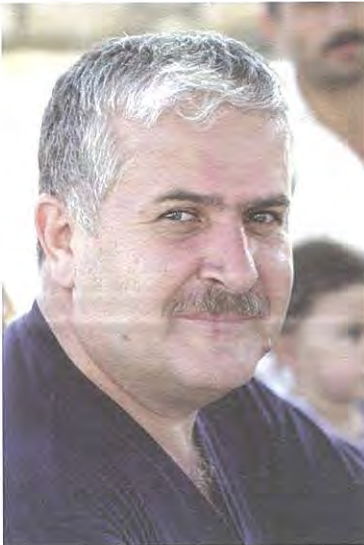
Cenazeden sonra evinin önünde toplandığımızda seyrettiğim kardeşlerinin her birisinin simasında Galaycı Hüseyin'i gördüm.

Konya'dan Hasan Uçar, Karaman'dan Ramazan Uçar, Antalya'dan Necati Uçar, Köyden İbrahim Uçar...Bursa'dan Haceli Uçar*... Her birisi elleri öpülesi büyük insanlardı. Gördüğüm simalarla gurur duydum.

Başta Hanımı Ayşe teyze olmak üzere oğlu Mahmut, Halis, Şerafettin ve kızları... Torunları, yeğenleri, kardeşleri, akrabaları, eşi, dostu tüm sevenleri sevenleri, bütün uçar ailesi, rahmet ve minnetle onu mezara değil kalplerine gömdüler.

Mekanı cennet olsun.

*Haceli Uçar, rahatsızlığı sebebiyle cenazeye iştirak edemedi, ancak bedenlen orada olmasa bile ruhen aramızdaydı bu yüzden ismini cenazedeymiş gibi zikrettik.

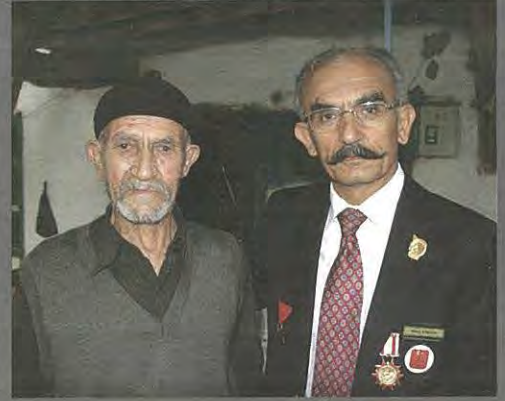
Mahmut UÇAR

Şerafeddin UÇAR

Necati UÇAR

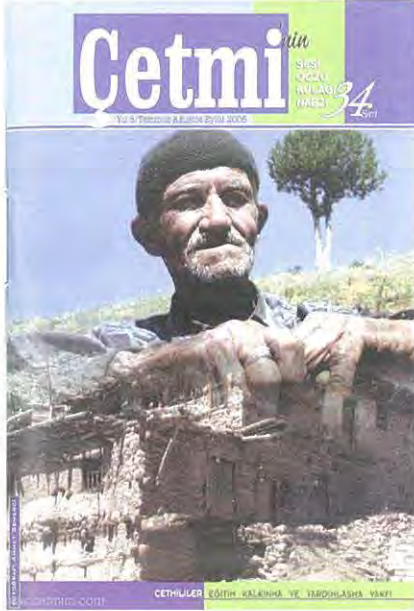

Hüseyin UÇAR - Şükrü KARACA

NIĞMETULLAH UÇAR

GALAYCI HÜSEYİN

*Cep telefonuma bir mesaj geldi
Deniyor can verdi Hüseyin Uçar
Bu vefat haberi kalbimi deldi
Tarihi eserdi Hüseyin Uçar*

*Gönlüme acısı düşünce yandım
Geçen günlerimi hayalen andım
Bir anda şahsını karşımda sandım
Yüzüme gülerdi Hüseyin Uçar*

*Amcamın oğluydu, amca diyordum
Büyüğüme saygı gösteriyordum
Böyle acı haber beklemiyordum
Beni çok severdi Hüseyin Uçar*

*Bir meslek erbabı kalaycıydı o
Bazen şakacıydı, alaycıydı o
Zorları başaran kolaycıydı o
Sorunu çözerdi Hüseyin Uçar*

*Köye hizmet eden gönül eriydi
Evinin arkası atölyesiydi
Kalaycılık yapan usta biriydi
Nişadır sürerdi Hüseyin Uçar*

*Bu işe ayrılan bir bölüm vardı
Orada çalışır kalay yapardı
İşe odaklanır mutlu yaşardı
Güldürür gülerdi Hüseyin Uçar*

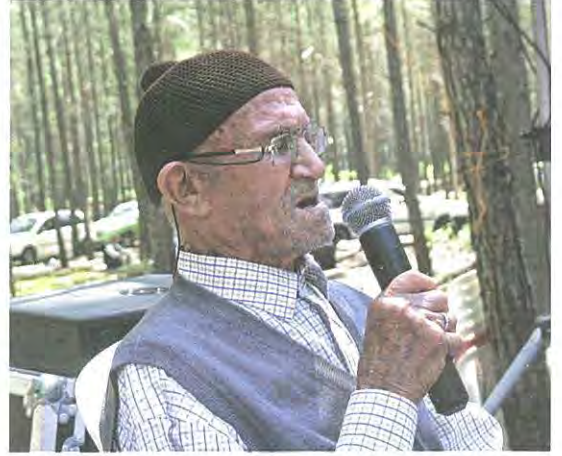
*Çetmi'de huzurlu gün geçirirken
Tarla bahçe ekti köyde reçberken
Antalya'ya gidip çalıştı gençken
Baharda dönerdi Hüseyin Uçar*

*Yaz günü ararsan balkonundadır
Depecik, mezellik arasındadır
Evleri goyağın kenarındadır
Geçeni izlerdi Hüseyin Uçar*

*Hacı Osman oğlu Mehmet babası
Ellez Hüseyin'in Meryem anası
Topçu oluyordu kayınbabası
Göğsünü gererdi Hüseyin Uçar*

*Altı kardeşinin ikisi köyde
Diğer dört tanesi başka yerlerde
Akrabalarını görmek isterde
Hepsini özlerdi Hüseyin Uçar*

*Üçü kız üç oğlan altı evladı
Onu bayramlarda garip koymadı
Gurbettekilere tam doyamadı
Yanına beklerdi Hüseyin Uçar*

*Kızları Fadime Zeynep Çetmi'de
Mahmut, Cennet Bursa denilen yerde
Halis, Şerafettin sorulsa nerde
Alanya'da derdi Hüseyin Uçar*

*Geçen yıl kepezde şenlik yapmıştık
Bizi kırmamıştı sahneye aldık
O türkü okudu biz alkışladık
Çok güzel söylerdi Hüseyin Uçar*

*Son senelerinde takat azaldı
Bazen Alanya'da Bursa'da kaldı
Geçmişi düşündü hayale daldı
Düne ah çekerdi Hüseyin Uçar*

*Rahatsızlığına çare arandı
Yaşlanmış bedende problem kandı
Ameliyat olsam düzelir sandı
Rahatlık beklerdi Hüseyin Uçar*

*Kalp kapakçığına şekil verildi
Arızalı idi değiştirildi
Hastaneden çıktı rahat değildi
Tevekkül ederdi Hüseyin Uçar*

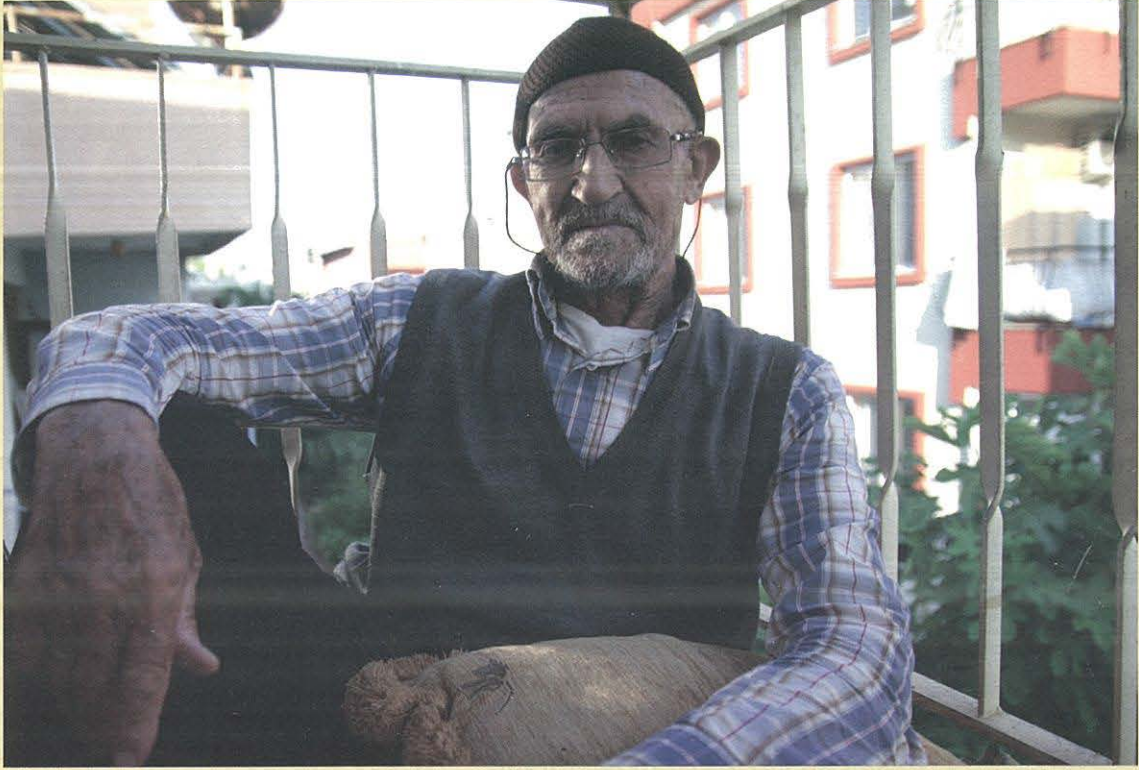
*Yirmi mart akşamı vade yetmiştir
Haberini aldık vefat etmiştir
Cenaze tabutla köye gelmiştir
Köyünü isterdi Hüseyin Uçar*

*Yirmi bir mart günü kazıldı mezar
Sevenleri onu uğurladılar
Arkasından gitti hayır duaları
Hep bunu isterdi Hüseyin Uçar*

*Nur içinde yatsın hoş mekanında
Kabri genişlesin toprak altında
Melekler bulunsun onun yanında
Hep yalnız gezerdi Hüseyin Uçar*

VEFAT VE TEŞEKKÜR

Değerli Babamız

Hüseyin Uçar'ın

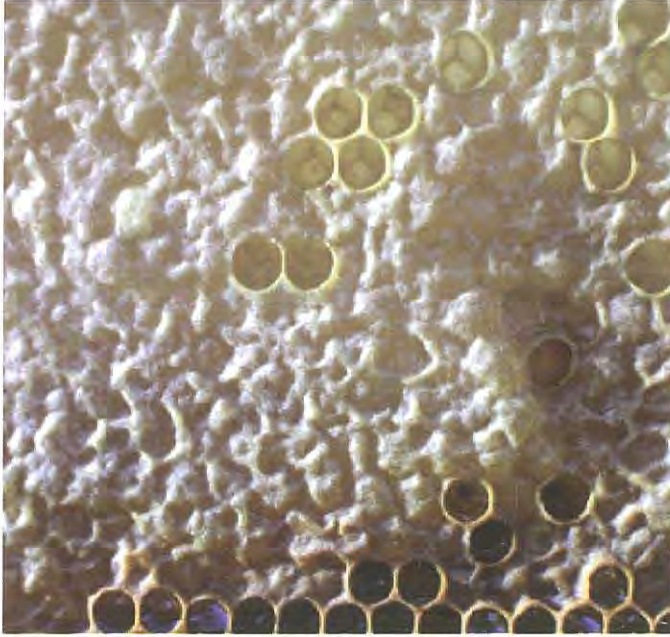
cenazesine uzaktan ve yakından gelerek katılan, acımızı paylaşan, evimize kadar gelip veya telefonla taziyelerini bildiren dost, akraba ve komşularımıza özellikle kasabamız halkının samimi yakınlığına canı gönülden

teşekkürlerimizi
arzederiz

UÇAR AİLESİ

ÇETMİ BALI GÜZELDİR

İbrahim Uslan

Köyümüzün baba mesleğini sürdüren eski arıcılarından olan İbrahim Uslan'ın yaşadığı gerçekler. Değerli hemşerilerim ben 1927 doğumlu Delimemiş oğlu İbrahim Uslan. Sizlere arı üzerine başımdan geçen kimi hatıralarım sizlerle paylaşmak istiyorum.

Ben arıcı olarak babam rahmetliden kalan kütük (kara) kovandan hala bal alıyorum. Balın en iyisi kütük kovan balıdır. Gerçi şimdi fenni kovanlar çıktı ama, hala kütük kovan kullananlar azda olsa vardır. Yıl 1974. Bu yıl önceki yıllarda olduğu gibi Çetmi'de arıcılık açısından güzel bir yıldır. Bol bal alındı. Aynı yıl köyümüzden arkadaşlarım Keleş Mehmet ve Ebiş Ali rahmetliler yanıma geldiler. Ruhları şad olsun. "Arkadaşım arıları çoğaltalım. Bize de arı alalım. İyisini sen bilirsin" dediler.

Bu konuşmadan sonra arkadaşlarımla birlikte Aydın'ın yolunu tuttuk. Sabahın erken saatlerinde Söke ilçesine vardık. Okul köyünün kahvesine gittik. Kalabalık bir gurup kahvede oturuyordu. Onlara, "Biz arı almaya geldik. Kimlerin arı kovanı varsa bize gösterebilirsin. Uygun olursa alabiliriz" dedik. Olanların arısını görmeye gittik. Arıların durumuna göre fiyat verdiler. Bizde yüz adet kovan satın aldık. İlk günün akşamı kahvede arkadaşlarımla birlikte otururken, "biz buranın yabancısıyız, şimdi nerede yatacağız?" diye sordum. Köylünün birisi, "bizim burada kalacak yer yok" deyince biz oradan kalktık. Namaz kılmak için camiye gittik. Namazlarımızı kıldıktan sonra cemaate dönerek: "Biz burada nasıl kalacağız?" dedim. Onlar da burada kalacak yer yok dediler. "Paramız var ama otel yok" dedim. Orada bulunan yaşlı bir adamın kolundan tuttum. "Burada en yaşlı

sen varsın. Biz sende misafir kalacağız." Deyince yaşlı adam bizi mecburen aldı evine götürdü. Hanımı evde hasta yatıyordu. Gelinleri yemek getirmiş. Hanımına, "müsaitmişsiniz, biz burada misafir kalacağız." Diye latife yaptım. Hanım, "yemek yok ama malzeme var. Küpün içinde zeytinyağı var, siz yemek yapın hep birlikte yiyeceğiz" dedi. Rahmetli arkadaşım çok iyi yemek yapardı. O akşam üç kap güzel bir yemek yaptı. Evin hanımı, "daha burada kalacaksanız bize gelin, başka bir yere gitmeyin" dedi. Orada üç gün misafir kaldık. Bizimle çok iyi ilgilendiler. Allah onlardan razı olsun. Arıları almıştık araba tutup gelmeye hazırlanırken Sarı bir keçini iki oğlağından birisini Keleş aldı. Sahibi vermek istemedi. "Bunu kızıma götüreceğim. Ona söz verdim" dediysede Keleş rahmetli, oğlağı kamyonu çoktan koymuştu bir kere. Geri vermeye hiç niyeti yoktu. Oğlağın fiyatını sorduk. 80 lira deyince istedikleri parayı verdik. Sonradan bu oğlağın nesli köyümüzde çoğaldı gitti.

Oradan ayrıldık. Tuttuğumuz araba ile yolumuza devam ederken Konya'ya geldik. Çumra'da yol ayrımına varınca şoför: "Ben buradan öteye gitmem" dedi tutturdu. Ama biz pazarlı yaptık. Arılar nereye inecekse oraya kadar gideceksin. Dediyseniz te yarı şaka, yarı ciddi alttan alıp üstten alarak şoförü Taşkent'e kadar getirdik. Şelaleye vardık. Saat gecenin vakti 22.00 civarı idi. Şoför yine tutturdu. "Ben buradan sonra gitmem" diye. Arabanın akisi kırıldı dedi.

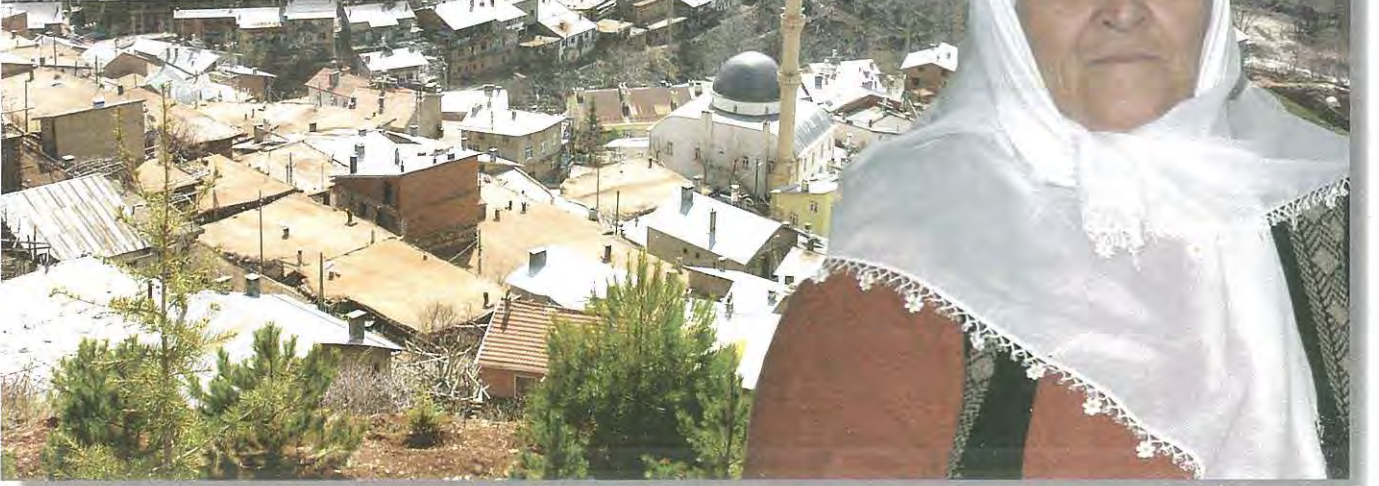
Bu konuşmalar olurken baktım ki köy arabası geliyor. O zaman köyün arabası bir cip'ti. Hemen koşup cip'in yanına vardım. Cip'i durduruk olayları anlattım. Şoför arabanın akisi kırıldı gitmem deyince Ali Küçük arkadaşına bir bakmasını söyledim. Ali Küçük hoş geldiniz arkadaşlar, siz nerelisiniz kardeş? Diye şoföre sordu. Şoför, "Sökeliyim, ayrıca Söke'nin gözü kara olur." Dedi. Ali Küçük arabaya baktı ve akis sağlam dedi. Buna rağmen şoförün ısrarla ben gitmem dediğini duyan arkadaşım, "İbrahim dayı sen benimle taşkent'e gel, bir araba bulur yükü o rabaya taşırız, bu şoföre de parasını ödemeyiz" dedi. Bende, arkadaş bu yoldan ilerisi daha iyi. Dediğimiz yere kovanları yıkmazsan daha beride bir yer var oraya yıkacaksın." Dedim. Dediğim yere varmadan şoför arabayı yine durdurdu. Cerenin başına geldimiştik.

Gitmem deyince, ben arabanın yanında gideceğim, sen farları yakacaksın. Benim gösterdiğim yere gelip kovanları oraya indireceğiz" dedim. Şoför dediğim yere geldi. Kovanları oraya indirdik. Araba orada kaldı. Biz şoförle birlikte yayan köye geldik. Şoförü misafir ettim. Sabah kalktık parasını verdik gitti.

Gül Kokulu ANNEM

Fatmana Çosun

Biliyor musun en çok yazıya başlamam gereken hitap şeklinde zorlandım. Bir başlasam sonu gelecekti eminim! Ama sıradan sözcükleri hiç yakıştıramadım anneme, yapmacık sözleri konduramadım ona...

Annem, gül kokulu annem, seni kelimelerle ifade etmek ne kadar zor. Oysa binlerce güzel söz söylenebilir hakkında. Ama seni anlatmak o kadar zor ki..

'Anne' ağızdan bir çırpıda çıkan, ama anlamı o kadar derin, o kadar güzel olan bir kelime. Ben sizlere annemi anlatacağım. Ama nerden nasıl başlayacağımı bilmiyorum. Bildiğim tek bir şey var her evladin kendi annesi hakkında düşündüğü gibi benim annem de, dünyanın bana göre en fedakarı ve en güzel annesi. Benim annem, karşılıksız sevginin ete kemiğe bürünmüş halidir !

Babasından konuşunca gözleri parlıyor başka ışıltıyor gözleri , ağızından düşen kelimeler babasını anlatmak için söylediği sözleri öyle özenle seçiyor ki, babasından , köyünden konuşurken özlemin dile getirirken, hayatın ona yüklediği ağır yükü unutup bu sefer gözyaşları babasına köyüne olan özleminden akıyor.

Annem hiç yaşlınsın istemiyorum, o dünya durdukça dursun istiyorum. O benim sığınağım, annem bizim evimizin nuru , tüten ocağımız. Dünya bir yana, annem bir yana.

Annemi ben kardelenlere benzetiyorum. Kardelenler en uç kısımlarda her güçlüğe göğüs gererek gök yüzünün maviliğine merhaba diyorlar ya. İşte benim annemde öyle. Allah'ımın dünyaya gönderdiği en güzel kardelen, her güçlüğe tek başına göğüs gerip 7 tane fidan yetiştirdi. Onun hakkını ne yapsak ödeyemeyiz.

Peygamberimiz ne güzel söylemiş "Cennet anaların ayakları

altındadır" diye. Sen, cennetin en güzel köşesine layıksın annem. Varlığın güç veriyor bize, bizim annemiz olduğun için sonsuz teşekkürler...

Sen annemizsin,

Hayatı olabildiğine sırtlamışsın tüm ağırlığıyla omuzlarında.. Kah ana, kah baba oldun bize...

Sen annemizsin,

Ömrünü yavrularına adanmış kocaman dağlar kadar güçlü ; arkamızda hep sen varsın , "korkma karanlıklardan" der gibi yüreklendirmişsin bizi yorulmadan..

Sen annemizsin,

Yüreği dünyalara sığmayan bir meleksin... Evrende sana anne diyebilecek bütün çocuklara annelik yapabilecek kadar büyük bir kalbin var... Kanatların Anka kuşundan da büyük bir efsane; sarıp sarmalayacak sevgisiz küçücük bedenleri....

Sen annemizsin,

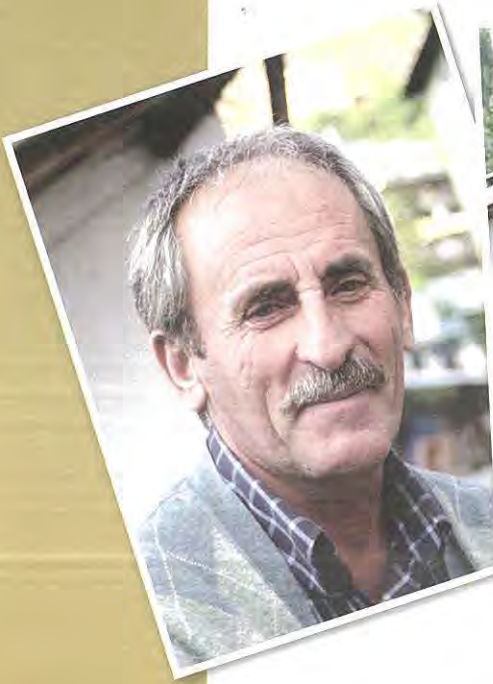
Anneciğim, sen bizim için, ıssız bir çöl ortasında bulduğumuz, kana kana içtiğimiz, sevgi selimisin, Seni Çok Seviyoruz.

"Anne olmadan bilinmez gerçek kıymeti" derler ya, aynen öyleymiş... Dünyadaki bütün kötülükler bana gelsin de yavruma değmesin demekmiş anladım. Geceleri uykumu bölen hismiş, acaba yorganını açıp üşümüş müdür yavrum. Gül kokulum, puslu gözlüm!

Sakin sensiz, sevgisiz ve duasız bırakma bizi...

Sevgilerle... Yedi fidandan biri...

ANNELER GÜNÜN KUTLU OLSUN

Bir söz vardır, "komşu komşunun külüne muhtaçtır" diye.

Komşu komşunun sadece külüne değil her şeyine muhtaçtır. Nasıl mı?

Komşu, zamanla derdimizi paylaştığımız, zamanla ekmeğimizi paylaştığımız dert ortağımız her şeyimiz.

Köyde komşumuzla bizim aramızda bir duvar var. Bu duvar herkesin bildiği gibi elli altmış santim civarındadır kule duvarı gibi. Ama ocak arkasında duvara gömülmüş dolap olunca komu duvarı ile bizim aramızdaki mesafe yirmi santimi geçmez. Eskiden "alo" makineleri yoktu. Biz komşumuzla haberleşmeyi bu duvarlara yumruk vurarak yapardık. Bir hafif bir şekilde iki sefer vurmak "durum iyi, nasılsınız?" veya "gelin oturalım, sohbet edelim." Anlamında idi. Hızlı ve arka arkaya vurmak, "durum iyi değil, acele gelin anlamındaydı.

İlkokul üçüncü sınıfa gidiyordum. O zamanlar kış günleri babalarımız Antalya veya İzmir'e çalışmaya giderlerdi. Hemde yaya olarak günlerce aylarca...

Bir kış günü anam hastalandı. Müracaat komşuya. Duvara hızlı hızlı 5-6 yumruk. Hemen komşular koşarak bize geldiler. Babam ile Halil dayı Antalya'da çalışıyorlardı. Fatma teyze hemen "gülüm ne oldu, bir şey mi var?" dedi.

"Teyze, anam çok hasta."
"Ana Navrız, ne oldu?"

Anam çok ateşliydi. Hemen acil servis devreye girdi. Koşuşturma başladı. Tam donanımlı bir hastahane gibi. "Bizim evde bir çıkıda havya yaprağı var. Onu getirin" dedi. Bizde de kekik ve yarpı kurusu vardı onu kaydattı. İçine biraz dövülmüş acı biber, biraz pekmez al sana ilaç. Fatma teyze şeker çay olsaydı da bir bardak içirsek birde hap bir şeyi kalmazdı ama

maalesef şeker ve çay o zamanlar bizim eve fazla uğramazlardı. Hele ilaç mı o hiç uğramaz. Doktor mu? O zamanlar sadece adını duyardık.

Karnı ağrıyana ısıtılmış bir taş sarılır, başı ağrıyana patatesler ince ince doğranır, bir mendile konulur ve üzerine tuz atılarak sarılır. Haydi geçmiş olsun. Ölürse mezar, durursa gezer. Doğumda da aynı. Yol yok, araba yok. Sancısı gelen kadına falan ebeyi çağırın. Yanlış anlamayın ebe bizde, dedelerimizin hanımına derler. Büyükannelere... Gerisi Allah'a emanet.

Fatma teyze hazırladığı ilacı anama içirdi "gülüm merak etmen, sabaha bir şeyi kalmaz. Ben sabah gene gelirim, hayırlı geceler, geceniz iyi galsin" dedi gitti. Sabah anam biraz iyileşmişti. Fatma teyze gene geldi. "Navrız nasıl oldun" dedi. "Dünkü gadar değilin biraz daha iyi"

Fatma teyzenin kocaman bir leğene gapıp getirdiği tarhana çorbasını hep beraber yedik. Sonra anam iyileşmişti.

Şimdi apatmanda oturan komşular birbirini sokakta görse tanımaz. Selam vermez. Komşuluk böyle mi olmalıydı? Tabii ki hayır. Eski günleri arar olduk.

Geçen sene Halil dayı Fatma teyze arka rkaya gidiverdiler. Ev bomboş kaldı. Şimdi duvarlara hızlı da vursan, yavaşta vursan ses veren yok. Allah onlara rahmet eylesin.

Allah, dünyada ve ahirette cümlemize iyi komşu nasip eylesin?

BEN KİMİM, NEYİM VE NE OLMALIYIM?

**Mustafa Bozdoğan
Karagöz**

Ben 1944 senesi ikinci ayın ikisinde Dünya'ya gözlerimi Çetmi'de açtım. Çetmi'liyim. Çetmi'li olmaya çalışıyorum. Çetmili olmaktan gurur duyuyor sizleri saygıyla sevgiyle selamlıyorum.

Sizlere çocukluğumda gördüklerimi ve yaşadıklarımı hatırladığım kadarıyla paylaşmak anlatmak istiyorum.

O zamanlar kar çok yağardı. Kış çok soğuk geçirdi. Sokaklar karla dolar kapıların önünü küreklerle açmak için uğraşır dururduk. Sokağa zorlukla çıkardık. Okula evlerin üzerinden giderdik. Okulumuzun öğretmenini İsmail Kılıç'tı. Çok disiplinli birisiydi. 190 talebe vardı ve hepsine bu öğretmen ders verirdi.

Tam beş sene okudum. Okuldan öğlen çıkıyorduk. Eve gelir öğlen yemeğini yiyince annem Akız -Allah rahmet eylesin- elimize bir odun

verir; "Haydi oğlum hocaya" derdi. Hocamız'da İmam rahmetli ve Hüsem'in Ahmet'ti. Bize namaz surelerini yanlışsız öğretirlerdi. Allah onlara gani gani rahmet eylesin. Güz gelince, yani Kasım ayında babalarımız yaban ellere Antalya'ya veya İzmir'e giderlerdi.

Sayın hemşerilerim, düşünün bir kere araba yok, yol yok, yayan olarak Konya'ya ve Karaman'a yedi günde giderler gelirlerdi. O günleri hatırlıyorum, insanlar çok çalışıyorlar, dağda bayırda eşeklerin katırların arkasında gider gelirlerdi. Kazmayla kazarak ekin ekerlerdi. Üzüm bağı dikerler, üzümeleri pekmez yapacağımız diye Gevenli'de Kara Guzan'da, Saz'da sarp yerlerde koşturur dururlardı. Niye? Bir topan ekmek için. Ama, bakın görün ki bugün bağlar kurumuş, ekin tarlaları gen kalmış, dağlar ormansız kalmış, insanlarımız bütün ihtiyacını şehirden karşılamaya başlamış. Çünkü yol var. Arabalar model model herkeste var. Allah bu millete yokluk göstermesin.

Eskiden köyümüzde altı veya yedi köy odası vardı. Köye gelen misafirler bu odalarda ağırlanırlardı. Akşamları bu odalarda toplanılır, ferfereneler yapılır, ibriklerde bal kaynarcaları yapılarak yenilir içilirdi. Kahvehane yoktu, Çay yoktu, kağıt oynamak yoktu, yasaktı.

Gerçi dedem Hacı Mustafa'nın odası ve bitişiğinde benim doğup büyüdüğüm evimiz vardı.

Dedemin odası köyün ortasında olduğu için devamlı muhtar odası olurdu. Ben küçüktüm bir dellal çağrıldı: "Kimin evinde Kur'an-ı Kerim varsa, eski el yazması kitap varsa caminin önüne getirsin. Aksi halde getirmeyenler hakkında tutuklama kararı çıkacak ve cezaevine atılacak" diye...

Bu dellaldan sonra herkes korkusundan, el yazması Kur'an-ı Kerim'leri, tefsir kitapları ve diğer eski yazılı ne kadar kitap varsa caminin önüne getirdiler. Kanepelerin üzerleri doldu taştı. Emin Hoca, Hocanın Mustafa hoca, Balcı Baki hoca, Hatip Hoca gibi nice hocalar tarafından toplandı.

Ben dediğim gibi ufak bir çocuktum. Hala bu anları hatırladıkça kahroluyorum. O zamanlar dinimize vurulan darbeleri bilesiniz diye bunları yazdım.

Benim güzel hemşerilerim, yol parası vardı altı lira. O zaman bu kadar para herkeste olmadığı için altı gün çalıştırıldılar. Babamın Seki'de işi vardı. Onun yerine çocuk olduğum halde bende çalıştım. Sonra tahsildarlar, miriciler vardı. On davarı olan, - o zaman herkesin davaları vardı - davarının yarısını dağda saklamak için yer arardı. O salgıncılar da ata biner dağlarda, şurda burada keçilerin saklandığı de-

likleri ararlardı. Yakaladıkları koyun kuzu keçi ne buldularsa götürür giderlerdi. Ben bunlar gördüm. Kıtlığı gördüm. Allah'ım bir daha bu yüce milletimize yokluk ve kıtlık göstermesin. Dağlardaki boz armutları toplar döğerek kurutur, döğmeli ekmek yapar yedik. Biraz arpa veya buğdayla karıştırıp değirmende üğüttükten sonra el gibi ekmekler yapar yedik. Curbalı ekmeği de aynı şekilde yapar yedik.

Ayakkabımız yoktu. Çarıkla okula gittim geldim. Çuvalığımız vardı, annem giyeceklerimizi orada dokur bizlere dokuduğu şeyleri giydirdi. Benim canım annem Akız, nur içinde yatsın.

Bahar yaklaşınca yaban ellerde çalışanlar

(yabancılar) Eski Mezarlıktan dinamit patlatarak köye gelirlerdi. Köyde bulunan bütün insanlar karı, kız, çoluk çocuk Öde belenine doğru koştururlar gelenleri karşılamaya giderlerdi. Babası olanlar birbirleriyle sarmaş dolaş olurlar, olmayanlarda gelenlerden haber alırlardı. Gelenleri ve gelecekleri herkes dört gözle beklerdi. Sonra birkaçgün geçince başka bir kabile gelirdi. Onlarda dinamit patlatarak gelirler köylüye inanılmaz heyecanlar yaşatırlardı. Ekseriyetle Mart ayında gelirlerdi.

Köyde her evin önünde şalvar tepmek için kapanlar kurulurdu. Tabi sular kazanlarda kaynatılırdı. Yabandan gelenler köyde tur atmaya başlarlar, şalvar kapanının yanından geçerken, "gel gülüm şuna iki vuruver" derlerdi. Hemen şalvar tepmeye başlanır, pekmez helvaları yapılır, tereyağı üzerine dökülür, üzüm ceviz verilir. Sırayla olan her evin önündeki şalvar kapanı tepilirdi. Mart ayının 22. günü köylüyü yaylaya göç etme telaşı sarardı. Yani sultannavuzda yaylaya çıkılırdı. El değirmenlerinde çekilen kavurgalar kavrulur pekmezle karılır ve böylelikle elde edilen göç gavıdı herkese ikram edilirdi. Sonra sabah erkenden kalkılır, koyun, kuzu, keçi, oğlak, öküz, dana, inek eşek katır ne varsa yaylanın yolu tutulurdu. Yayla neresi ise oraya doğru hareket edilirdi. Ve obaya yerleşilirdi. Bu yolculuk çok heyecanlı geçerdi.

O zamanlar köyde öyle ormanlarla kaplı alanlar vardı ki, dağlar meşelerle kaplı, ardıçların sıklığından içine girilmezdi. Deve kayasına giderken sağ sol meşelikti. Ardış ağaçlarıyla kaplı içine girilmeyecek derecede sık ormanlar vardı. Her atarfi kar kaplardı. Bembeyaz. Ağaçların arasından şırl şırl kar suları akardı. Yörk karsına varınca Dikmen yokuşuna tırmanıyoruz. Sağ sol ormanla kaplı. Dağlar ağaçtan görünmüyor. O yağardıç alanı ardıç, meşe, kara şimşir.. Öküz korusu öyle... Dikmen dedesi civarı öyle... Aklınıza neresi geliyorsa orası öyle.. Ve yaylaya varıyoruz. Yayla damlarına yerleşiyoruz. Mis gibi yayla havası.

Bu arada hemen değişik başlardı. Altı yedi kişi bir olur hergün biriken sütler toplanır ve o süt bir eve verilir. Sonra başka bir eve... Verilen süt miktarı İlkı çöpü ile özel yöntemlerle ölçülürdü. Süt olan evde süt kazanı kurulur kaynatılır, sütün kaymağı alınır, yoğurt yapılır yayıklar yayılır tereyağı yapılır ayran olur, peynir keş yapılır afiyetle yenirdi.

Annem bana yufka ekmek yapılırken bazlama yapar içerisine kavurma veya kaymağı koyar onü dürer sımsıcak yerdim. Bana git oğlum keçileri güt gel derdi. Sevine sevine giderdim. Bu anılarım aklıma hergün gelir hatırlarım. Sizlerede hatırlatmak istedim. (Devamı gelecek.

ANNEM

Ağlamışım gelirken yalan dünyaya
Sardın emzirdin koydun koynuna
Dayanılmaz acılar çektiirdim sana
Ömrünü yoluma harcadın ana

Sütünle büyüttün beni
Masallar anlatırdın unutmam seni
Ninnilerle değişirdi gecenin rengi
Karanlığa ay gibi doğardın ana

Hasretin bağrında sönmeyen ateş
Dolduramaz yerini ne yar ne kardeş
Sen anlardın olurdun sırdaş
Yüreğimde yerin apayrı ana

Yazılarla kıymetin anlatılmaz senin
Güneş gibi ısıtır o yüce sevgin
Şimdi uzaklarda öptüğüm elin
Gurbette kıymetin bir başka ana

Bizden önceki dönemlerde çetmi köyünde yaşananları. DEĞİŞEN DEĞERLER diye yazdığım şiirimde anlatmıştım. Çetmili erkekler köyde harmanını kaldırıp, odun, saman ihtiyacını gördükten sonra, para kazanmak için Antalya'ya gider kazma kürekle, tarla çıkarma, bina sömeli kazma işi yaparak çalışılır para kazanır

baharda köyüne döner gaz, duz, bez parası yaparak yine tarlasında çalışır hayat böyle devam edermiş.

Antalyaya gidiş hikayesini o günleri yaşayan biri, benim da Halamın oğlu olan Hüseyin Turan (Guru Hüseyin) anlatıyor. Dünde yaşananların vesikası olarak sunuyorum. Saygılarımla.

DEĞİŞEN DEĞERLER

Eskiden değilmiş şimdiki halde
Çetmi de değişmiş çetmililer de
Kültürel değerler kalmadı elde
Bir hüzün hakimdir tüm gönüllerde

Sevgi samimiymiş saygı gerçekmiş
İnsanlar hoşgörü tohumu ekmiş
Bütün kafalarda düşünce tekmiş
Hep güzel dilekler varmış dillerde

Tarlada, bağlarda yardımlaşmışlar
Sinsilik gütmeden öyle kalmışlar
Yaşarken dünyada hep zevk almışlar
Birlikte olmuşlar güzelliklerde

Yoksul yaşamışlar üzülmemişler
Tevekkül ederek kader demişler
Komşuya kötü söz söylememişler
Hep dikkat etmişler ilişkilerde

Baharda insanlar dağa gidermiş
Herkes birbirine yardım edermiş
Çift sürer, aktarır, odun çekermiş
Neşe de ortakmış tüm kederler de

Kişiler tarlada ekin biçiyor
Bitiren komşuda devam ediyor
Sonra diğerine destek veriyor
Samimiyet varmış gönüllülerde

Tüm ekinler biter koşulur düğen
Öküzü salmazmış sapı bitiren
Köye gitmiyormuş yükünü çeken
Bulunurmuş köylü aynı yerlerde

İşini bitiren komşuyu bekler
Onun yüklerini eşeğe yükler
Herkes buradayken ben gidemem der
Köye dönerlermiş aynı günlerde

Yiyeceği bitse komşuda varmış
Zenginler fakire kucak açarmış
İnsanlar kardeşçe böyle yaşamış
Tüm bu güzellikler kaldı dünlerde

Güzün iş bitince telaş sararmış
Yabana gidecek çavuş ararmış
O zamanlar biri adam toplarmış
İş garanti imiş götürülenlerde

Antalya'ya gelir iş bulur biri
Birlikte çalışıp dönerler geri
Ortaklıkta yoktur bencillikleri
Aynı pay almışlar bölüşmelerde

Çok emek harcayan çok para almaz
Güçsüzleri kollar yanından kovmaz
Herkes birbirine haksızlık yapmaz
Biri hakem olmuş sürtüşmelerde

Çavuş iş buluyor harcama yapar
Üç aylık dönemde hesabı tutar
Para onda durur gidene kadar
İtiraz olmazmış bekleyenlerde

Şimdi bencillik var menfaat önde
Bu güzel duygular kalmıştır dünde
Başkalaşmamak var işin özünde
Çetmililik kalmış bu hayallerde

Niğmetullah anar, andıkça yanar
Kendini geçmişte yaşıyor sanar
Gerçekler başkadır hayale kanar
Bunlar yaşanmıştır çetmililerde

HÜSEYİN TURAN

Sene 1953 veya 1954 Antalya'da çalışıp para kazanmak için 30-35 kişi kasım ayında bir sabah yola çıktık. Herkesin çantasının içinde ekmek, çamaşır, ayaklarında çarık, sırtında bir yorgan olarak yola çıktık. Gevne'ye gelince akşam olmuştu. Orada gecmeyi geçirmek istedik. Gavgalı Mustafa dayı bugün burada kalmayalım dedi. Bizler niçin dediğimizde. Bu memleket kıştır hiç belli olmaz kar yağar burada kalırsınız dedi. Arkadaşlarımız boş ver bir şey olmaz burada yatalım zaten yorulduk dediler ve orada yattık.

Gecenin bir zamanında ben uyandım dışarı bir baktım ki kar yağmış, yağmaya devam ediyordu. Mustafa dayı kar yağmış dedim. Uykusunun arasında bana yat daha vakit var uyu dedi. Ben dışarıdan kar patazladım Gavgalı dayının yüzüne sürdüm.

Bir ses koyuverdi, kalkın ulan hayvanlar yaptığınız işi beğendiniz mi diye bağırmaya başladı. Herkes ayağa kalktı kapıya dikildi kara kara düşünmeye başladı. Sen haklıymışsın Mustafa dayı dediler. O gün yattık 6 gün orada kaldık kar yağıyordu. Ekmek kalmadı ayakta çarık yok Sarı Keya diye bir adam vardı eşeği ölmüş derisini yüzmüş bize sattı. Santim santim herkes bölüştü çarık dikti.

Kar kalınlığı 70 cm buldu. Bir değirmen varmış gittik yorak unlarını topladık getirdik. Hamur yunurup korlama yaptık. Onu da yiyemedik çünkü yorak ununun içi hap taşı. Sarı Keha'ya gittik gumdarı ekmeğini kilosunu 75 kuruştan satın aldık. İşçi ücreti 4 lira o zamanlar. Karnımız doyaya yiyemiyorduk.

Nihayet kar durdu 6 gün sonra dağlardan karlar üstünde yürüyerek yola çıktık. Ahmet Tokuş'ların evlerine geldik, orada yattık. Bodemi boğazına geldik çiftçiler gurak çifti ekmek için tohumu tarlaya serpmişler kar yağınca sürmeden bırakıp gitmişler.

Yerdeki buğdayları mendillerimize topladık bulgur pişirip yedik. Tekrar yola çıkarak Yavaş'ın inine geldik. Orada bir cenaze varmış ben Yusuf çandır'la gittim

orada bir kuran okuduk. Köylülerin hoşuna gitti durumu muza acıdılar köyden ekmek toplayıp bize verdiler.

Ekmekleri arkadaşların olduğu yere getirdim. Rahmetli babam Mehmet Turan sıraya girerseniz size ekmek vereceğim dedi. Sırayla ekmekleri birer birer dağıttım. Bir ekmek arttı bunu da kime verelim dediler babam da o da hocanın olsun dedi bana verdiler. Eniştem Halil Karaca kulağıma eğildi o bir ekmeği de bana ver dedi. Belli ki çok acıkmıştı ben de o ekmeği kendisine verdim.

Yolda çok olaylar oldu Mustafa Güçlü amcağı sudan geçerken suya düşürdük, sırtlarını soyduk kuruttuk. Sonunda meşakkatli bir yolculuktan sonra Alanya'ya geldik. Bir kamyon kasasına binerek Antalya'ya geldik. Köyden çıkıp Antalya'ya gelmemiz tam 11 gün sürdü. Antalya'da iş bulamayınca bir yarısı köye döndüler.

Yarısı orada iş buldu çalışmaya başladı. Ben de Antalya'da kalanlardandım. Aklımda kaldığı kadarıyla yolculuk arkadaşlarımla isimlerini yazacağım. Kuru Mehmet (Babam), Kuru Hüseyin (Ben), Yusuf çandır ve kardeşi Mehmet, Hüseyin, Halil Karaca, Helim Karadeniz, Veli Karadeniz, Mustafa Güçlü, Ali Güçlü, Hacı Karadeniz, Mehmet Şevik, Kamil Uçar, Alırza Uçar, Hüseyin Akkoca

Daha çok hatıralar var ama ben bu gidişimizi hiç unutamadım aklıma gelince o günleri hala yaşıyor gibiyim Benden hatıra kalsın diye sizlere anlattım.

“ Edeb YA Hû ”

TAHA ÇİFTÇİ

İnsan duyguları ile beslenip ruh dünyasını imar eder.Evvla bir insanın metafizik alemini yıpratmak isteyenler onun ruh dünyasını talan etmesi gerekir.Ahırzamanda bu türküyü istedikleri gibi besteleyip yorumluyorlar. İnsanın ruhu her zaman bir arayıştır. Onun şeraresi gelen suya göre kapta şekil alır.

Gençliğimizi yıkmak isteyenler ilk önce bizi Efendimiz s.a.v veda hutbesinde bize bıraktığı emanetlerinden vicdanlarımızı soğutarak elde etmeye çalıştılar. Sevgili Peygamberimiz(s.a.v) Veda Hutbesi'nde; “Size iki emanet bırakıyorum, onlara sarılıp uydukça yolunuzu hiç şaşmazsınız O emanetler, Allah'ın kitabı Kur'ân-ı Kerim ve Peygamberinin sünnetidir” buyurmaktadır. Kuran-ı kerim ve Efendimizin sünnetine uymak için gerekli olan duyguda EDEP-tir.

Edebimizi aldıkları zaman hiç birşey kalmaz. Çünkü manevi duyguların inkişafına sebebiyet veren, vicdanımızı olgunlaştıran duygu edeptir. Nitekim Yunus emre bunu ne güzelde özetliyor;
İlim meclislerinde aradım, kıldım talep
İlim geride kaldı, illâ edep, illâ edep.

Bediüzzaman'ın ifadesiyle
“Eğer biz ahlâk-ı İslâmiyenin ve hakaik-i imaniyenin kemalâtını ef'alimizle izhar etsek, sair dinlerin tâbileri elbette cemaatlerle İslâmiyet'e girecekler. Belki küre-i arzın bazı kıt'aları ve devletleri de İslamiyet'e dehalet edecekler(Hutbe-i Şâmiye s.30)

Gençliğimizi batılı olma uğrunda asırlarımızdan beri neslimizden bize intikal eden duygulara peşkeş çekebilecek,Ahlak-ı İslamiyenin düsturlarını farkında olmadan unutturmak isteyecek,Her gün evinde izleyecek dizisi olan, Misafirleri ile dizide buluşan bir topluluk haline geldik.

Bilgisayar başında herhangi bir bilgiye ulaşmaktan ziyade kim ne yapıyor nerede araştırmasını yapan günün büyük vaktini facebook,twitter vs. sosyal platformlarında geçiren bir topluluk haline geldik.

Ancak ahlak-ı islamiye ile edeplenecek bir topluluk (her nerede ilim var ise) batıdaki fenni ilmi almak yerine, hayasızlığı almak gibi aldıklarımız zihinlerimize zift püskürtüp genç nesle(bize) zehirli balı yedirmekte başarılı olmalarından kaynaklanıyor. Yine Bediüzzaman'ın ifadesiyle, “ebedî dünyada kalacak gibi âfâkî mâlâyaniyatla iştigal etmek” akla,ruha zarar verir ve manevi yaralar açar.

Mademki bu yaralara karşı reçete elimizde var.Cenab-ı Hak bizi Kuran ahlakıyla ahlaklanan bir topluluk haline getirsin. Yazımın sonunda bu yazıyı yazmama vesile olan İstanbul-Üsküdar'daki Aziz Mahmud hüdayi hz türbesine girişdeki tablodaki yazının sıcaklığı içimi sarıyor..

“Edeple gelen,Lütüfla gider..”

**YALANCI DÜNYAYA ALDANMA
YA HÜ...**

BAĞIŞ Hikayeleri

HÜMEYRA SEVİNÇ

Mal elden ele dolaşan bir araçtır ve yaşayış anında bir vesile... Para da öyle; malın eldeki kati, kolay taşınabilir hali. Toplumlar ve kişiler de öyle... Hayatın devamı için birbirine sebep/vesile'dir.

Doğru dayanışma, temiz toplumların ana kaynağı. Doğru ve sağlıklı kenetlenme, sağlıklı nesiller ve gelecek için, daha temiz bir dünya için vazgeçilmezdir. Birbirleriyle kenetlenen nice küçük topluluklar bu özellikleri sayesinde, sayıca büyük kalabalıklar ama sağlıklı toplumlar karşısında her zaman dimdik ayakta durabilirler. Bu bağlamda yerel toplulukların sosyal ekonomik ve kültürel dayanışma ve faaliyetlerinin selameti için, birlik beraberlik ruhunu zedeleyici hareketlerden kaçınmak gerek.

Konya, Taşkent, Çetmi toplumunun yalnızca Rabbin rızasını kazanmaya yönelik sosyal kültürel faaliyetleri, diğer topluluklara güzel bir örnek teşkil etmektedir. Topluluğun Vakıf adı altında örgütlenerek yürüttüğü çalışmalar, dışarıdaki diğer hemşeri topluluklar tarafından desteklenmekte örnek alınmaktadır.

Çetmi'ye hemşeri olan topluluk üyesi bizler de ilgili gerekli çabaları sürdürmeye devam ederken bağış toplama şekliyle ilgili fikir verebilecek birkaç örneği paylaşmak istedik.

Malum olduğu üzere bağış toplama işi genellikle esnaf eliyle olmaktadır. Bu esnaflar yalnızca Allah rızasına nail olmak üzere kurulan vakfa elimizden geldiğince desteğimizi esirgemeyerek kumbaraları doldurarak rabbimizin katına iletmek durumundayız.

Bir defasında inşaatımızın elektrik işini bir esnafa vermek pazarlığında bağış ku-

tusu gündeme geldi... 200 lira o an kumbaraya girdi.

Başka bir zaman iki esnafla işyerimizde iş pazarlığı yapıyorduk. İş veren Murat Adalıyılmaz, iş alan Emin Uysal idi. Emin Uysal'a dedik ki, "Biz Murat beyin işini sana alırsın. Ama sen kutuya yüz lira bağış koyarsan. O "bende de bağış kumbarası var, ona zaten atıyorum." Dedi. Biz ise, "bizde kendi bağış kutumuzdan sorumluyuz. Bu iş bu müessesede bağlanıyorsa buradaki bağış kutusunun yüzü gelecek." Emin bey sağ olsun anlayışla karşıladı ve Murat beyin verdiği sözleşme kaporasından yüz lirayı kutumuza attı. Allah yardımını kabul etsin.

Diğer bir taraftan Mevlüt Bostan bizi ziyarete gelmişti. A3 Fotokopi makinesi bizde yoktu. Ozalitçiye gidilecekti. Aramızda elli kuruş bozuk parası olan var mı? diye sorduk. Mevlüt abi 5 lira çıkardı, diğerimiz bir lira. Bir lirayı fotokopiye 5 lirayı kutuya attık. Allah kabul etsin abi dedik. Bir an şaşırdı, sonra hoşuna gitti.

Uzlaştırma bağışlarını kutuya atıyorduk. A4 fotokopi çektirenlerin 25, 10 kuruşlarını kağıdı bizden diyerek kutuya atıyorduk...

Bağış alma verme şekillerini sürekli güncelleyelim, gündemde tutalım ve daha da artıralım... Allah rızası için lütfen. Bu işe ayrılan zamanların hesabını yalnızca Allah bilir/görür.

VEREN - ALAN EL

HÜSEYİN AKKOCA

NİĞMETULLAH UÇAR

Bir mesaj görünce telefonumda
Saatime baktım on kırk altıydı
Vefat haberini okuduğumda
Dedim ki bu şahıs zabıtamıydı

Pazartesi günü ikindi vakti
Namaz kılınacak Selimiye'de
Konya'da toprağa verilecekti
Fikir değiştirdim o saniyede

Selimin ali'nin abisi vardı
Taksicilik yapar gün geçirirdi
Gençlikte mekanı İstanbullardı
Gözümün önüne aklım getirdi

Konya'yı arayıp haberi sordum
Hulusi Boz beni doğrulamıştı
Geçmiş günlerimi düşünüyordum
Hatıralarımda çok az kalmıştı

Başı kel, sevecen, hoştu sözleri
Hayal meyal onu hatırlıyorum
Bizden ayrılmıştır bu gönül eri
Adını anarak yaşıyorum

Çetmi'ye çok fazla gelmediğinden
Belki çoğu kimse tanımıyordu
Herkes tanıyacak bu kimliğinden
Gizir rahmetliye amca diyordu

Kardeşleri Hasan İsa ve Ali
Onların annesi farklıydı biriydi
Bunu karıştırır belki ahali
Selimin Hüseyin denmemeliydi

Bir abisi varmış adı Abdullah
Anneleri ölmüş yetim kalmışlar
Babasına başka eş vermiş Allah
Bunlar çok huzurlu olamamışlar

İstanbul'a gider abisi ile
Atmışlı yılların ortalarında
Gariplik yalnızlık gönlünde çile
Tutacak dal yoktur yakınlarında

Belki bu sebepten koptu köyünden
Anam babam yoksa gidemem derdi
Gerçek nedenini tam bilemem ben
Gurbette köyünü nasıl özlerdi

Yetmişli yıllarda Konya'ya göçer
Taksicilik yapar kazanır para
Belediyede de hizmeti geçer
Tahammül edemez yaşananlara

İşten ayrılarak kendini germiş
Yeni yaşamına yön vermek için
Hayaller kurarken her şey güzelmış
Başına ne gelir nereden bilsin

Kuveyt'e giderek çalışacaktır
Para kazanarak geri gelecek
Konya'da hayatla yarışacaktır
Refaha ulaşıp yüzü gülecek

İrakta başına musibet gelir
Yakalanıp girer cezaevine
Başa gelenlere sabır edilir
Ne umdu, ne buldu bak kaderine

Cezadan kurtulup gelmiş ülkeye
Mutlu olmayınca, sevinememiş
Bozulmuş sıhhati gelmez geriye
Hayatta güzel gün geçirememiş

Eşi Avşarlıdır Konya'da yaşar
Kendi dünyasında hayal kurarak
Biri kız üç erkek dört evladı var
Onları düşünür hayır umarak

Bir oğlu Danıştay tetkik hakimi
Diğeri denizci astsubay olmuş
Derki boş geçirdim senelerimi
Hatıralarında hep hüznün bulmuş

Emekli olunca rahatlar biraz
Yalnızlık, gariplik yüreğindedir
Ömrünün sonunda bırakmaz maraz
Görecektir güzel gün hayalindedir

Derdine ilaçlar çare olmuyor
İçine dert girmiş yayılmaktadır
Doğduğundan beri çile dolmuyor
Ahiret sınavı yapılmaktadır

Son yılda hastalık ilerlemiştir
İki ameliyat olmamış çözüm
Allah her insana mühlet vermiştir
Sonunda mutlaka gelecek ölüm

Kimse bilemiyor tam saatini
Süresi dolunca çekip gitmiştir
Sabah gün doğmadan emanetini
Halıkı Rahmana teslim etmiştir

Efendi kişilik dürüstlük onda
Garibanlık ile başı dertteydi
Gerçek mekânına vardığı anda
Kim bilir nasıl bir mertebede idi

Üçler mezarlığı yer açtı ona
Çetmili Avşarlı dostları geldi
Uğurlandı sonsuz yolculuğuna
Hatıralarıyla yürekler deldi

Sevenleri onu toprağa verdi
Hüseyin Akkoca yok olmayacak
Hayatı boyunca vefa beklerdi
Çetmililer onu unutmayacak

VURAL MEHMET

Uncalı da tekrar omuzlardaydı
Kazılmış mezarın tam yanındaydı
Dostları sevenler hep oradaydı
Toprağa gömüldü Vuralın Mehmet

Dört şubat gününde evin önünde
Dolaşıp yürüdü Vuralın Mehmet
Asma budanırken damın üstünde
Gezip gülüyordu Vuralın Mehmet

Doktor operasyon elzem deyince
Ameliyat olmuş bir hafta önce
Midesi alınır kabul edince
Buna üzüldü Vuralın Mehmet

Son senelerinde hep hasta idi
En öndeki maraz başta şekerdi
Bir ara felç oldu sabır gösterdi
Sonradan yürüdü Vuralın Mehmet

Akşam sekiz gibi fenalaşıyor
Evdekiler bakıp önce şaşıyor
Haber çocuklara tez ulaşıyor
Alıp götürüldü Vuralın Mehmet

Doktor çare bulsun derdine diye
Yol alınmaktadır hastaheneye
Müdahale olmaz gelen vadeye
Varamadan öldü Vuralın Mehmet

Her şey yaratanın takdiriyledir
Emir Allahtan'sa kul çaresizdir
Çabalar boşadır elden ne gelir
Hep tevekküllüydü Vuralın Mehmet

Sabah toplanmıştı bütün dostları
O göremez, duymaz, bilmez onları
Kafalarda şimdi hoş anıları
Sevenleri üzdü Vuralın Mehmet

Cenaze yıkandı evin önünde
Namazı kılındı cadde üstünde
Sabah erken vakit pazar gününde
Salla götürüldü Vuralın Mehmet

Uncalı da tekrar omuzlardaydı
Kazılmış mezarın tam yanındaydı
Dostları sevenler hep oradaydı
Toprağa gömüldü Vuralın Mehmet

Dört şubat gününde evin önünde
Dolaşıp yürüdü Vuralın Mehmet
Asma budanırken damın üstünde
Gezip gülüyordu Vuralın Mehmet

Doktor operasyon elzem deyince
Ameliyat olmuş bir hafta önce
Midesi alınır kabul edince
Buna üzüldü Vuralın Mehmet

Son senelerinde hep hasta idi
En öndeki maraz başta şekerdi
Bir ara felç oldu sabır gösterdi
Sonradan yürüdü Vuralın Mehmet

Akşam sekiz gibi fenalaşıyor
Evdekiler bakıp önce şaşıyor
Haber çocuklara tez ulaşıyor
Alıp götürüldü Vuralın Mehmet

Doktor çare bulsun derdine diye
Yol alınmaktadır hastaheneye
Müdahale olmaz gelen vadeye
Varamadan öldü Vuralın Mehmet

Her şey yaratanın takdiriyledir
Emir Allahtan'sa kul çaresizdir
Çabalar boşadır elden ne gelir
Hep tevekküllüydü Vuralın Mehmet

Sabah toplanmıştı bütün dostları
O göremez, duymaz, bilmez onları
Kafalarda şimdi hoş anıları
Sevenleri üzdü Vuralın Mehmet

Cenaze yıkandı evin önünde
Namazı kılındı cadde üstünde
Sabah erken vakit pazar gününde
Salla götürüldü Vuralın Mehmet

Babası çocukken vafat etmişti
Anası onları esirgemişti
Abisi ablası onu sevmişti
Küçüktü büyüdü Vuralın Mehmet

Köyde Vural ese onun ağası
Dalveli Hasan'ın eşi ablası
Vural karısıdır yaşlı anası
Bundan övünürdü Vuralın Mehmet

İlk okul bitince çetmiden çıktı
Antalya'ya gidip çalışacaktı
Hayalleri vardı yarışacaktı
Yarışı sürdürdü Vuralın Mehmet

İnşaat işinde sıva yaparak
Hatıra bıraktı çok çalışarak
Taşeronluk yaptı usta olarak
İleri götürdü Vuralın Mehmet

Konyalılar cami yakınlarında
Arsa satın aldı zor zamanında
Evini yapmıştı yol kenarında
Yaşamı sürdürdü Vuralın Mehmet

Kader gerçekleşti eşini buldu
Gönlüne mutluluk neşeler doldu
Bu evliliğinden üç oğlu oldu
Onları güldürdü Vuralın Mehmet

Hemşerilerine biraz soğuktu
Toplumdan uzaktı her yerde yoktu
Aç gözlü değildi gözü pek toktu
Bu tarzı sürdürdü Vuralın Mehmet

Bazı insanları tanıyamayız
Gerçek hallerini anlatamayız
Dünyada sırrına tam varamayız
Biraz örtülüydü Vuralın Mehmet

Eşi yabancıydı belki bu yüzden
Sanıyorlar uzak duruyor bizden
O çetmilileri severdi özden
Hep açık sözlüydü Vuralın Mehmet

Gönlünde tutardı hemşerileri
Yanında farklıydı onların yeri
Sanki yalanlıyor söylenenleri
Çak farklı göründü Vuralın Mehmet

Bana sorarsanız ben biliyorum
Çetmi hayranıydı hissediyorum
Sevgisi saygısı vardı diyorum
Bir başka görürdü Vuralın Mehmet

Çalışmaya gitti arabistana
Allah nasip etti genç yaşta ona
Kabede yalvardı Yaratan'ına
Havcı olup döndü Vuralın Mehmet

İnşaat işinde sıva yapardı
Mütahit olmaya niyeti vardı
İlk zamanlarında bütçesi dardı
Sabrını sürdürdü Vuralın Mehmet

Mütahit olunca hiç bırakmadı
Malayı küreği elden atmadı
Ben patronum diye durup bakmadı
İşini döndürdü Vuralın Mehmet

Varoloğulları inşaat diye
Bina yapıp sattı yaydı çevreye
Baktı bugününden hep ileriye
Yılmadan yürüdü Vuralın Mehmet

Sevdikleri geldi cenazesine
Rastladım orada müşterisine
Karşılık almıştı bu sevgisine
Bu yüzden güçlüydü Vuralın Mehmet

Toprağa gömülen mezardan kalkmaz
Yaşanan anılar akıldan çıkmaz
Allah sevenini yalnız bırakmaz
Kim bilir ne gördü Vuralın Mehmet

Ruhu yükselirken arştan göklere
Yerleşsin cennette en güzel yere
Bu bir örnek olsun çetmililere
Beni düşündürdü Vuralın Mehmet

DR. ALİ ÖZEL

KUDÜS GEZİSİ NOTLARI - 2

Geçen sayılarımızda da Kudüs ile ilgili gezi notlarımızdan kısaca bahsettim ve daha ziyade de Peygamberimizin miraç olayını yazmıştım. Zaten yeni kurulan Kudüs şehrinin her hangi bir şehirden hiç farkı yok, Oysa eski Kudüs, bütün dünyayı, çok eskilerde olduğu gibi, imdi de etkilemekte ve kutsiyetini korumaktadır.

Dediğim gibi, Kudüs deyince akla eski Kudüs gelir, Fazla geniş olmayan eski Kudüs te tüm dinler ve insanlar için illaki kutsal kabul elden sayısız eserin, dini ve diğer tarihi eserlerin olduğu bilinmektedir. Bize anlatıldığına göre O daracık sahada 250 den çok değerli, ve daha çok dini yapılar varmış.

Hiç şüphesiz, bize göre bu tarihi yapıların en kutsalı Mescidi Aksa ve Kubbetüs Sahradır. Mescidi Aksa, Hz. Süleyman tarafından M.Ö. 1000 yıllarında Süleyman tapınağı olarak yapılmış. Bu haliyle Aksanın temeli bundan 3400 sene önce atılmış oluyor.

Bilindiği üzere Hz., Süleyman, Hz., Davut un oğludur ve bizlere göre Allah tarafından gönderilen hak peygamberlerdendir. Yahudilere göre ise onlar peygamber değil kraldırlar, onlara akla gelmedik iftiralar atarlar ve bilhassa Hz. Davut ahlaksız ve ırz düşmanlığı ile itham ederler. Bizlere göre ise bütün peygamberler masumdur ve Yüce Allahın şaşmaz süzgecinde geçirilmişlerdir.

Mescidi aksanın ve Ağlama duvarının temeli olan Süleyman Mabedi ile ilgili olarak biraz daha tarih karıştıralım, Dediğimiz gibi mabedin yapılışı çok eskilere dayanmakta. Bu çok ünlü mabedin mimarı Hiram usta diye bilinen bir Mısırlıdır. Bu Hiram usta on parmağında on beş hüneri olan birisiymiş. Mimmar, heykeltıraş ve ressam ve zamanın en iyisi. Oysa mısırlılarla Yahudiler, şimdilerinkinden bin beter gırtlak gırtlığa dırlar. Yapının başlamasıyla beraber, Mısırlı ustalarla, Yahudi işçiler arasında şiddetli çekişmeler başlar. İşçiler yapılmakta olan mabede karşı ellerinden gelen kösteği uyguluyorlar, engel olmaya çalışıyorlar. Tabii Hiram usta ve ekibi de Yahudi işçilere karşı tavır alırlar.

Ve işçiler haklarını savunmak için Hiram ustaya karşı bir teşkilat kurarlar. Bu teşkilat tarihte sendikacılığın temelini teşkil eder. İnşaat işçilerine ve yapı ustalarına Mason dendiği için, Tarihteki bu ilk işçi

sendikasının adı Mason derneği olur. Zaman içinde bu küçücük mason teşkilatı büyüyüp dallanıp budaklanır. Kendilerine yeni prensipler edinip, kanunlar koyarak, Yahudilerin eli kolu, gözü kulağı olarak ve Siyonist adını da alarak başta İslam ve İslam ülkeleri olmak üzere dünya hakimiyeti sevdasına düşerler. Sahte, yada tahrif edilmiş Tevratlarının emrine uyarak dünya hakimiyetine ulaşmak için hali hazırda orta doğuyu yangın yerine çevirdiler. Siyonistlerin, şimdilik ülkemizi bir kalkan gibi kullanıp, komşularımız da tutuşturdukları ateşin içine atma gayretleri izanlı, vicdanlı, Kuran ahlaklı, bayrağını ve toprağını seven herkesin gözünden kaçmamaktadır.

Bir ilginç durum ise Araplar ile Yahudilerin aynı topraklarda iç içe ve koyun koyuna yaşamalarına rağmen, yani aynı iklimin ve havanın insanları olmalarına nazaran, illaki Yahudilerin üstünlük sağlamaları, Arapları köle durumuna getirmeleridir. Kendilerini matah sanıp haksız gururları, biri birlerine olan kin ve garazları, Arap insanlarını kabile hayatı ve düşüncesinden kurtaramamış, Devlet kuramamışlardır. (Tarihte ilk defa azgın Yahudilerle, yine azgın Arapları bir araya getirip anayasa düzeni içinde örnek bir devlet kuran KAINATIN EFENDİSİNİ bile örnek alamadılar) Birde, adam gibi devlet olamamanın bir sebebi de, İslam a, Yüce Peygamberine olan samimiyetsiz duruşları, saygısızlık ve dinden gözüküp dini laiki olduğu şekilde yaşamayıp, yaşar gibi yapmaları ve Allah ı kandırdıklarını sanmaları olsa gerek.

Bu gidişle dünya Siyonist devletine ilk katılacak olanların Arap aleminin olacağı kesin gibidir. Çünkü Siyonistlerin dünya devletini kurma yönünde ilk hedefleri orta doğu, yani İslamiyet tir. Aslında Siyonistlerin işi pek zor değil, katıksız birer Yahudi ve Siyonist olan Barzani ve Talabani ile onların emir kulu olan PKK canileri Siyonistlere gerekli ortamı hazırlamaktadırlar. Esasen her fırsatta biz Ermeni yiz diye bağırıp sokakları dolduran dönme sürüleri, aynı şekilde biz Yahudi ve Siyonist tiz diye ulumak içinde fırsat kollamaktadırlar.

Eğer bir şekilde birlerimiz hepimiz Türk üz diye bağırırsak, Ermeni, Yahudi ve bilmem ne uşakları ile kendilerini entel, dantel sayan BOĞAZDAKİ AŞİRET KALINTILARI bizlere Türkiye yi dar eder, ne faşistliğimiz kalır, ne de ırkçılığımız. Kısacası her türlü dini ve milli duygulardan arınmış bu soysuzlara

göre Türkiye,Türklerden başka herkesin.

Kudüs M.Ö. 500 yıllarında Bâbil devleti tarafından işgal edilir.Ve Hz. Süleyman ın ünlü mabedi,dolayısı ile Aksa Mescidi yerle bir edilir.Ve Babiller 600 bin Yahudi yi esir alarak Babil e götürürler.Bu esirler arasında bulunan Hahamlar esaretin verdiği kin ve nefretle oturup Tevrat ı yazarlar.Ve Hali hazır Tevratlarının içini kin,nefret ve insanlığa intikam duyguları ve de hiçbir dine yakışmayan masal ve safsatalarla doldururlar.Ve şu anda Yahudilerin okuduğu Tevrat Hz. Musa nın yaşamın dam tam sekiz yüz sene sonra ,o esaret duyguları içinde yazılmış. Bizler bu sakıncalı Tevrat a değil,Yüce Mevla nın gönderdiği Tevrat a yürekten iman ederiz.

Babil den sonra Kudüs ü işgal eden İran Kralı Kayhüsref, Mescidi Aksa yı aslına uygun olarak yeniler, fakat bu seferde Aksa mescidi,yine Kudüs ü işgal eden Romalılar tarafından yıkılıp dağıtılır,daha sonraları ise mescidi, Emevi Hükümdarı Velid yeni baştan aksa mescidini şimdiki şekline en uygun biçimde yaptırır.Daha sonra da Padişahımız Kanuni Süleyman büyük bir bölüm ekletmiş.Orası camiye girişte hemen göze çarpan bir bölüm.

Bu bahis bayağı uzadı,konuyu biraz değiştirelim.Gezimiz Cuma gününe rastlamıştı,cumamızı Aksa mescidinde kıldık. Hanımlarda cumalarını Kubbetüs Sahra da kıldılar.Koca Aksa mescidi ile yine kocaman bahçesi hınca hınç doluydu.Aksa İmamı kelimeleri ve heceleri mescidin şanına yakışır şekliyle okuyordu ve okuduklarını beynimize çivileyip, yüreğimizi hoplatıyordu.Yalnız,camide her mezhepten insan aynı anda namaz kıldığı için,hareketlerde bir düzensizlik vardı.

Aksa mescidinin çok geniş bir bahçesi var ve baştan

başta iyi kalite mermerle döşeli.Hanım la dolaşırken kömürlüklere inen merdiven türü bir merdiven gördük ve aşağıdan sesler geliyordu.Bizde aşağı indik.Aşağıda üstekinden çok daha büyük bir cami vardı,iki yüz küsur sütun saydım.Oradan bir hoca efendi bize rehberlik yaptı,çok uzun bir dua akudu ve duada tüm İslam ve de Türk alemin isimlerinin geçmesi dikkatimizi çekti.Durumu arkadaşlara bahsedince onlarda topluca gidip O muazzam yer altı camisini görmeye gittiler.Bu caminin bir altlarında da Yahudilerin Havraları ve okulları varmış.

Kudüs denince eski Kudüs akla geliyor,yeni Kudüs ün herhangi bir şehirden farkı yok demiştim,başta dediğim gibi Tüm dinlere ait kutsal yapılar ve değerler eski Kudüs te bulunuyor.Hz. İsa nın mezarının bulunduğu Kamame Kilisesi,Mescidi Aksa ve Yahudilerin Ağlama duvarı kutsal yapıların önde gelenleri olsa gerek.

Aksa mescidinin havlusunun bir duvarı, yani aşağı yönde sarkan duvarı Yahudilerce Ağlama duvarı olarak kabul ediliyor.Duvar çok eski,Hz. Süleyman ın yaptırdığı mabetten kalıymış.Yahudiler o çok eski duvar kalıntısını kendilerinin manen olmasa bile,şeklen Kâbeleri olarak kabul etmişler.

Duvarın uzunluğu 100 Mt.yüksekliği 20 Mt. İmiş.Yine duvarda 12 Mt. Uzunluğunda,1 Mt. Eninde ve 100 ton ağırlığında olan bir taşı gösterdi ler,Hz. Süleyman ın cinlere de emir verdiği söylendiğine göre, demek cinlerin marifeti ile o alamet taş oraya yerleştirilmiş, denebilir. Ağlama duvarı günün her saatinde dopdolu. Duvara eller yüzler Sürülüp,dualar edilip bolca Tevrat okunuyor.

Eski Kudüs ün sokak araları çok dar ve evler iki katlı,bir birlerine bitişik veya çok yakınlar.Balkondan balkona tokalaşabilinir şeklinde.Tüm evler kesme taştan yapılmış ve bembeyaz.Rehberimiz Kudüslü bir Yahudi kızı.İstanbul doğumlu,Orta köyde doğup büyümüş ve Kudüs e göç etmişler,bizlerden daha net ve Güzel Türkçe konuşuyor.Rehber bizlere tüm eski Kudüs ü gezdirdi.Kudüs te Yahudi,Ermeni,Rum,Çerkez,Arap ve çeşitli

Hristiyan mezheplerine ait mahalleri var Arap mahallesi dışında tüm sokaklar tertemiz.Arap sokakları yemek artıklarından,kavun karpuz artıklarından geçilmiyor.Halbuki diğer insanların yaptıklarını Araplarda yapıverse hiç mesele kalmayacak.Oysa temizlik hususunda en titizlikle duran bizim KİTABIMIZ ve PEYGAMBERİMİZ.Ne hikmetse Kitabımızı ve dinimizi hafife almakta pek başarılıyız.Eski Kudüs de Afrikalılar bakırcılığa,İran ve Iraklılar baharatçılığa,Alman,Polonya ve İspanyollar kuyumculuğa,Endenozya ile Brezilyalılar Çok kaliteli kumaşların satıldığı manifaturacılığa yönelmişler.Araplar ise mis gibi baharatların koktuğu lokantaları işletiyorlar

Şimdi Zeytin dağındayız.Zeytin dağı dediysem,öyle dağ falan değil,sadece bir tepelik.O tepecikten Kudüs şehri tüm ihtişamı ile görülür.Denilenlere göre Hz. İsa son akşam yemeğini orada yemiştir.Hz. İsa ve inananları Romalıların şiddetli takibi altında bulundukları için,Zeytin dağında gizlice toplanmışlar.Tam yemekte iken içlerinden bir hain Romalı askerlere ihbarda bulunmuş.Askerler yemeği basmışlar, amma ilahi adalet hemen oracıkta tecelli etmiş ve kılık kıyafet yönün-

den Hz. İsa ya benzeyen ihbarcı haklanıp cezasını buluvermiş.

Zeytin dağının bir yamacı Yahudi mezarlığı,kökleri ölüleri rahatsız eder düşüncesi ile bir kök bitki bulundurmuyormuş. Ve orası Yahudiler için yer yüzünün en kutsal yeriymiş.Dünyanın dört bir yanındaki Yahudiler oraya gömülmek için milyonlar harcamayı göze alırlarmış.O mezarlığa gömülenler mahşer günü en erken yanacaklarmış ve sorgusuz sualsiz cumburlop cennete giderlermiş.Bedavacılığın ve acık gözlülüğün bu karına da pes demek lazım.Zeytin dağında,altın kubbeli Kubbetüs Sahrayı,Gümüş kubbeli Akşa Mescidini,Hz. Ömer camisini,Hz. İsa nın Çarmıha gerildiği kıyamet kilisesini,Rusların ibadet yeri olan Mariya Makdelina kilisesini ve daha nice güzellikleri seyrederken,bir arkadaşımız param çalındı diye bağırmaya başladı.Sanırım iki yüz doları çalınmıştı.Oradan birisi Türk olduğumuzu anlayınca,içinden bir şeyler mırıldadıktan sonra, sanırım bazı küfürler savurdu,bekleyn deyip motora binip kayboldu.Biraz sonrada bir çocuğu motora bindirmiş olarak getirdi.Çocuk özür dileyip,arkadaşımızın elini de öptükten sonra dolarları geri verdi.

Bu sefer tur şirketi bizi Golan tepelerine götürdü. Bu Golan teteleri oldum olası Suriye toprağıymış.Suriyeli Arap kardeşlerimiz goduşlanıp dururken,Arap-İsrail savaşında o güzelim toprakları Yahudi orduları hiç zorlanmadan işgal edivermişler.Araplar için ,palavradan öğrenmek daha önemli olduğundan gık bile diyememişler.Golan tepeleri aslında düzlük sayılacak bir yer.Sınırın İsrail tarafında her türlü sebze ve meyve, çok intizamlı bir şekilde ekilmiş ve göz alabildiğince uzayıp giden bahçeler var.Adamlar kendi sahalarını cennete çevirmişler.Suriye tarafı ise Mahzun melül ve garip.Zaten turistleri oralara sırf bu farklılıkları göstermek için götürseler gerek

Golan tepelerini dolaşırken, aman sınır tellerine yaklaşıp dokunmamamız ısrarla tembih edildi,Sınırın boydan buya tüm İsrail hududunu kapsayacak şekilde alarm teşkilatı ile donatıldığını söylediler.Bir şekilde tellere dokunulduğu tak-

tirde en yakın acil müdahale birliğine haber gidirmiş.Tam teşkilatlı müdahale birlikleri en fazla on beş dakika zarfında sinyal in geldiği yere ulaşip sınırlarına ilişenleri ,sahip oldukları her çeşit harp aleti ile müdahale edip düşmanı bertaraf ederlermiş.Öyle jandarmamı görevli,polis hududunamı girer diye bir savsaklama asla yokmuş.Bu durumda bizim Arap kardeşlerimizin işleri çok zor. Onlar ,benlik ve kıskançlık davaları ile uğraşırken,İsraililer vatanlarının güvenliği için,en üst seviyede ve her an hazır bekl emektedirler

Golan tepelerinden sonra bizleri bir Kibutz kuruluşuna götürdüler.Bu Kibutz kuruluşları Kominis,sitemin en küçük birimi olasıymış.İsrail devleti kominizle yönetilmediğine göre kibutz kuruluşunu ellerinde örnek olarak bulundurlarmış İsrail de bir veya iki tane Kibutz kuruluşu varmış.Kibutz kuruluşunda on kadar aile belirli bir toprak parçasını müştereken işlerler.Mahsul ü müşterek satar parası bankaya müşterek yatırılmış.Yiyip içmeleri, gazinoları dinlenme ve oyun sahaları ortak.Yatıp kalkma yarleri her aileye mahsus ve ayrı.Bu yaşam şekli bizlere karmaşık gibi gözüküyor ise de orada konuştuğumuz insanların bir şikayetleri yoktu

Kibutz kuruluşundan sonra El-HALİL kentine geçtik,Burası Arap-İsrail çekişmesinde Kudüs ten sonra ne cav cavlı yer. Yahudiler bir takım dalavereler ve de silah zoru ile O kutsal şehri ele geçirmişler. El Halil de Hz. İbrahim camisi var,Cami nin bir yerinde de Hz. İbrahim in mezarı mevcutmuş.Yahudi askerler o bölüme kimseyi sokmuyorlar.

Caminin bir bölümünde de Hz. Yahya ve Hz. Zekeriya nın mezarları var.Orası ziyaretçi kaynıyor,ve lakin mekan çok pis har taraf kir pas içersinde.Eğer mesele Yahudilik meselesi ise Hz. YAHYA DA,ZEKERİYA DA saf kan Yahudiler,Yahudilerin esas bu ulu Peygamberleri baş tacı etmeleri lazım.Onların maksatları Yahudiliği Hz. İbrahim peygamberin soyu ile ilişkilendirerek şereflemek.İbrahimi dinler safsatasına ortak olmak.Oysa Hz. İbrahim M.Ö. öce iki bin yıllarında yaşadı.Hz. Musa ise M.Ö. 1200 yıllarında yaşadı.Yanı Musa Peygamber ile İbrahim peygamber arasında tam 800 sene gibi bir zaman dilimi var.

Buna göre iki peygamber arasında bir akrabalık bağı bile yok Esasen BİZİM EŞSİZ KİTABIMIZ HZ.İBRAHİMİN GEREK YAHUDİLRÜERLE;GEREKSE HİRİTİYANLARLA HİÇ BİR BAĞLANTISININ OLMADIĞINI ÇOK AÇIK OLARAK BEYAN etmektedir. Şimdiki Amerika ve Kölesi olduğu Siyonizm Yahudiliği, Hristiyanlığı ve İslamiyet i harmanlayıp yeni bir din olarak bizlere de yut-turmaya çalışıyor.NE ver ki bizim dindar geçinen çevrelerimiz, değil bu Sionist uydurması Evanjelizm denen dine karşı çıkmak, yaltaklık yapıp menfaat sağlayacağız diye ölüp bitiyorlar.Her halde Allahın da bir bildiği vardır.

.El Halil kentinden sonra BEYTÜL LEM kentine gittik.Orasının özelliği ise Hz. İsa nın vaftiz edildiği kiliseye sahip olması. Kilisenin özelliği de Katolik,Ortodok ve Protestan mezhepleri için ayrı bölümlere ayrılmış olması.İşin garibi aynı anda farklı mezheplerin yaptığı ayinlerin biri birinden farklı ve ayrı telden çalmaları.Ve aynı dine mensup kimselerin biri birlerini yok sayıp görmezden gelmeleri.Buradan hareketle mezhep çatışmalarının ne kadar kanlı ve kinli olduğu hemen anlaşıla biliyor.

HALİS YAZICI

DİKMEN'E GEL DOSTUM

Seherin vaktinde esen yel gibi
Sılaya gel dostum gelmeye değer
Gurbette bağlanıp kalma el gibi
Sılaya gel dostum gelmeye değer

Ağaçlar yeşerdi güller açıldı
Koyun kuzu birbirinden seçildi
Bizim köyde yaylalara göçüldü
Yaylaya gel dostum görmeye değer

Çıktım Dede kepirinin başına
Barçın yaylaları çıktı karşıma
Oluk önün almış yanı başına
Dikmene gel dostum görmeye değer

Alimler gitmiş mekanı boştur
Gözümüzden akan acılı yaştır
Yinede ardıcın gölgesi hoştur
Dikmene gel dostum görmeye değer

Bülbül aşık olmuş maşuku güle
Dalında derdine döker divane
Harmanda çecimiz savruldu yele
Dikmene gel dostum görmeye değer

Yüce dağ başı boran mı kar mı?
Dostlar çektiğimiz ah ile zar mı?
Bizim yaylaları özleyen var mı?
Dikmene gel dostum görmeye değer

Karaçal'dan eser gelir havası
Orada açılır güllerin hası
Dikmen dediğimiz yayla burası
Dikmene gel dostum görmeye değer

Sızılar yaramız sargı saran yok
Bu cihanda herkes ağlar gülen yok
Çağırırım çağırırım gelen yok
Dikmene gel dostum görmeye değer

Sorun bu aşığa orda nesi var
Elinde bir kalem dilde yası var
Gülde bülbül dağda keklik sesi var
Dikmene gel dostum görmeye değer

Mazide kaldı anılarımız
Silindi ellerden kınalarımız
Birbirinden güzel yaylalarımız
Dikmene gel dostum görmeye değer

Karışalım seherdeki yellere
Barışalım küstüğümüz ellere
Kavuşalım unutulmuş yerlere
Dikmene gel dostum görmeye değer

Atam dedem orda geçti izi var
Aşıkların sitemi var nazı var
Kıştan sonra baharı var yazı var
Dikmene gel dostum görmeye değer

Yazıcıoğlu der ki kalbim tekledi
Hediyeler birbirine eklendi
Dikmen yaylasına göçler yüklendi
Dikmene gel dostum görmeye değer

Aşık Halis söyler kaderim böyle
Aşk ateşi yakdırdı döndürdü küle
Kader bendimizi aldırır sele
Şükreyle aşığım şükranı değer

ÇETMİ'DEN HABERLER...

YAŞLI, DÜŞKÜN VE HASTA OLANLAR

Fadime DERE (Çetmi'de)
Ümmü AKCAN (Çetmi'de)
Mehmet KARADENİZ (Çetmi'de)
Ayşe AYVAT (Gök kerim Mustafa'nın Eşi) Çetmi'de
Ahmet CENGİZ (Fürülerin Ahmet) Çetmi'de
Ayşe KARADUMAN (Tat Ayşe) Çetmi'de
Mustafa ÇİLEK (Çilek Mustafa) Çetmi'de

VEFAT EDENLER

Hüseyin Akkoca (Mollalı Hüseyin) Konya'da vefat etti Konya'da defnedildi.
Hüseyin Uçar (Kalaycı Hüseyin) Bursa'da vefat etti Çetmi'de defnedildi.

EVLENENLER - NİŞANLANANLAR

Cerit Hasan'ın kızı Bengül Yeni
Durayda'lı Ahmet Erdoğan ile evlendi.
Recep Coşkun'un oğlu Gökhan
Azim Demirlenk'in kızı Ayşe ile evlendi.

21.Mayıs Cumartesi günü Fransa'da kaza geçiren Baki Kocaman, Ali Kocaman'a geçmiş olsun diyor
Şahin Kocaman'a Allahtan rahmet diliyoruz.

***Hasta olan hemşehrilerimize acil şifalar,
vefat edenlerimize rahmet ve mağfiret, evlenen
gençlerimize ömür boyu sağlık ve
mutluluklar dileriz.***

16-21 Nisan 2012 tarihleri arasında Anadolu Gençlik Dergisi Balcılar Temsilciliği tarafından gerçekleştirilecek olan "Kutlu Doğum" programı kapsamında ödüllü Siyer-i Nebi yarışması açıldı. Siyeri nebi yarışmasının sınavı test usulüyle 16 nisan 2012 Pazartesi günü yapılacaktır. Siyeri Nebi Yarışmasına katılmak için 3 TL. sınav kayıt ücretini ödeyerek Taşkent ilçe genelinden 385 öğrenci başvuru yaptı. Alınan 3 TL. sınav kayıt ücreti derneğe gelir temini için değil, öğrencilere Anadolu Gençlik Derneği tarafından verilecek Siyer-i Nebi" ve "Peygamberimizin Hayatı" kitaplarının teminine katkı için alınmıştır. Çetmi İlköğretim Okulumuzun 4, 5, 6, 7, 8. sınıflarının 64 öğrencisinin 54'ü başvuru yaptı.

Taşkent İlçe Genelinden de yarışmaya 385 öğrencinin müracaatta bulunduğu öğrenildi.

Çetmi İlköğretim Okulundan Siyeri Nebi yarışması sınavına müracaat eden öğrenci toplamı , ilçe geneline oranla açık farkla birinci sırada. İnşallah başarıda da böyle olur.

Okullara göre katılım aşağıdaki şekilde :

Okul Adı	Toplam Öğrenci Sayısı	Müracaat Eden Öğrenci Sayısı
TAŞKENT İHL	100	33
TAŞKENT İÖÖ	120	49
TAŞKENT LİSESİ	85	11
AVŞAR İÖÖ	100	40
AVŞAR ÇPL	100	57
ÇETMİ İÖÖ	65	54
BOLAY İÖÖ	54	11
BALCILAR 80.YIL İÖÖ	125	45
BALCILAR LİSESİ	91	35
BALCILAR İÖÖ	120	50

"Siyeri Nebi Yarışması" nda dereceye giren öğrencilere ödülleri "Kutlu Doğum Programı" nın 21 Nisan'da teslim edilecektir.

UMRE ZİYARİNE GİDEN HEMŞEHRİLERİMİZ DÖNDÜLER

12 Nisan'da kasabamızdan Umre giden ziyaretine giden Yakup Yerlikaya, Ayşe Yerlikaya, Mustafa Boz, Cennet Boz, Hasan Dere, Raziye Dere ve Dursun Arı 7 Mayıs 2012 de kutsal beldelerdeki ziyaretlerini tamamlayarak döndüler.

Bolay kasabasından da Sağlıkçı Mustafa Singil Hoca, Aysel Bayram, Gülizar Özel ve Fatma Çetin de aynı kafil ile Umre ziyaretine gidip dönüş yaptılar.

RECEP FİDAN

Recep Fidan

Rahmetli Balcı Mevlüt'ün damadı. Ailesi ve çocukları ile birlikte yirmi yıldır Medine'de ikamet ediyor.

Önceleri Medine'de kendine ait işyerinde ticaretle iştigal eden Recep Fidan amca işyerini başkasına devretmiş olup, şimdi bir işyerinde çalışmaya devam etmektedir. Çetmi'den ve çevre kasaba ve köylerden hacca ve umreye giden her hemşehriye ilgi ve alaka göstermekte.

Eşi Emine teyzemiz Medine'ye gelen her hemşehriye evinde hazırladığı sofrayı misafirlerin ikamet ettiği otellere getirerek ikram eden biri olarak tanınır.Çetmi'nin Sesi vasıtasıyla kendilerine teşekkür ederiz.

Recep Eniştemizi ve Emine Teyzemizi dünyada Rasulullah'a komşu eden Allah (c.c.) ahiret hayatında da komşuluğunun devamını nasip etmesini dileriz. Allah razı olsun.

DÜĞÜNE DAVET

*Antalya'da ikamet eden hemşerimiz
Osman Aslan'ın kızı Zeynep Aslan ile Yunus
Gökçe'nin düğünleri 20.05.2012 saat : 13.00
'de Gökhan Ay Düğün Salonunda yapılacaktır.
Düğün Mevlüt Şerif ile olacaktır.tüm
hemşehrilerimiz Davetlidir.*

Azim Aslan

*Adres : Düden Şelalesi Yolu Üzeri Habibler
kapalı pazarı mevkisi ANTALYA*

Şahin Kocaman

Adının anlamının tersine kendisi vakarı zillet bilip su gibi, vav gibi mütevâzi olan Şahin Kocaman kardeşimiz "İrcii ila rabbiki" 'Rabbine geri dön' emri mucibince, fani alemde baki aleme göçmüştür. Aslında o çocuklarının Fransızlaştırılması endişesiyle yakın zamanda Çetmi'ye göçmek istiyordu.

Hakk'ın rızasını kazanmış, felâha (kurtuluşa) ermiş "Vedhulî cennetî" "Ve cennetime gir." hitabına mazhar olmuştur inşa-Allah- (c.c.)

Aile efradına ve sevdiklerine sabrı cemil niyaz ediyoruz.

Allah c.c. rahmet ve mağfiret etsin. Şahin kardeşimize de bize de rahmetiyle muamele etsin.
Amin

Hüseyin Eşiyok

ECEL VE EMEL

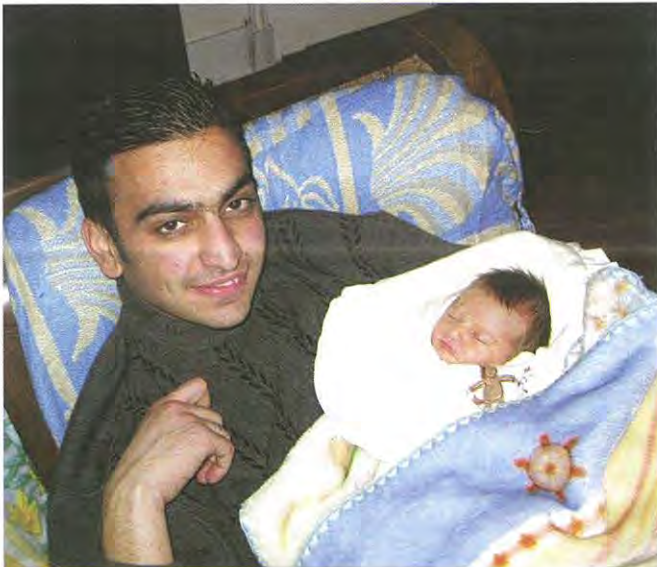
Adının anlamının tersine kendisi vakarı zillet bilip su gibi, vav gibi mütevâzi olan Şahin Kocaman kardeşimiz,

"İrcii ila rabbiki" 'Rabbine geri dön' emri mucibince, fani aleminden baki aleme göçmüştür. Aslında o çocuklarının Fransızlaştırılması endişesiyle yakın zamanda Çetmi'ye göçmek istiyordu. İnşa-Allah- Hakk'ın rızasını kazanmış, felâha (kurtuluşa) ermiş olarak gitmiştir.

"Vedhulî cenneti" "Ve cennetime gir." der, inşa-Allah-

(c.c.). Allah'ın rahmet ve reyhânına kavuşmuştur. Cennet ağacında beslenen bir kuş gibi, İnşa-Allah- mü'min kul olarak öldüğü için dünyanın yorgunluk ve ağırlarından kurtulmuştur. Aile efradına ve sevdiklerine sabrı cemil niyaz ediyorum. Allah c.c. rahmet ve mağfiret etsin. Şahin kardeşimize de bize de rahmetiyle muamele etsin. Amin

İbn Mes'ud (r.a.) anlatıyor: "Hz. Peygamber (s.a.v.) bir gün yere çubukla, kare biçiminde bir şekil çizdi. Sonra, bunun ortasına bir hat çekti, onun dışında da bir hat çizdi. Sonra bu hattın ortasından itibaren bu ortadaki hatta istinat eden bir kısım küçük çizgiler attı. Rasûlullah (s.a.s.) bu çizdiklerini

şöyle açıkladı: "Şu çizgi insandır. Şu onu saran kare çizgisi de eceldir. Şu dışarı uzanan çizgi de onun emelidir. (Bu emel çizgisini kesen) şu küçük çizgiler de musîbetlerdir. Bu musîbet oku yolunu şaşırarak insana değemese bile, diğer biri değer. Bu da değmezse ecel oku değer."

Enes (r.a.) anlatıyor: Rasûlullah (s.a.v.) yere bir çizgi çizdi ve: "Bu, insanı temsil eder" buyurdu. Sonra bunun yanına ikinci bir çizgi daha çizerek: "Bu da ecelini temsil eder" buyurdu. Ondan daha uzağa bir çizgi daha çizdikten sonra: "Bu da emeldir" dedi ve ilâve etti: "İşte insan daha böyle iken (yani emeline kavuşmadan) ona daha yakın olan (eceli) ansızın geliverir."

Büreyde (r.a.) anlatıyor: "Rasûlullah (s.a.v.) elindeki iki çakıl (dan birini yakına, diğerini uzağa) atarak: "Şu ve şu neye delâlet ediyor biliyor musunuz?" dedi. Ashabı Kiram : "Allah ve Rasûlü daha iyi bilir" dediler. Buyurdu ki: "Şu (uzağa düşen) emeldir, bu (yakına düşen) de eceldir (Kişi emeline ulaşmak için gayret ederken ulaşmadan ölüverir)."

İbn Ömer (r.a.) anlatıyor: "Rasûlullah (s.a.v.) omuzumdan tuttu ve: "Sen dünyada bir garib veya bir yolcu gibi ol." buyurdu. Tirmizî'nin rivayetinde, "yolcu gibi ol" sözünden sonra "Kendini kabir ehlinden say." dediği rivayet edilmiştir.

Garip, yabancı yerde tanıdığı kimselerin azlığı sebebiyle emniyetsizlik ve belli bir korku içerisinde yaşar. Şahin kardeşimiz de garip bir yolcu gibi yaşadı. Ve bu yazıyı

yazmaya vesile olduğu için bizlere de böyle bir ders verdi. Evlatlarını kokuşmuş batı medeniyetinin karanlığından, haçlı potasında eritmeden, savrulmadan, bir an önce Avrupa'dan kaçmak, Çetmi'ye göçmek istediye de eceli emeline mani oldu. Onun niyeti Allah'û teâlânın rızasına itaat idi. Allah'ın bir fakir kulu olarak ben buna şahitlik ederim. O'nun bu niyetini ibadete çevirsin inşâAllah- Rabbül alemin.

Ölenin; ailesinin, malının ve amelinin kedisini mezarlığa kadar takip ettiğini, baki kalan amelinden gayrısının mezarlıktan geri döndükleri gerçeğini hepimiz biliyoruz. Ebediyete intikal eden kardeşimizin amel defterinin kapanmaması için onun adına hayırlı bir eser (sadaka-i câriye) yaptırılması, daha da önemlisi yetimlerinin; ebeveynlerinin (dedeler ve nineler de ana baba gibidir) dizi dibinde yahut yanı başında başlarının okşanması, geçmişlerine dua eden edecek tarzda Allah'ın rızası doğrultusunda yetiştirilmesi, okutulması ne kadar güzel olur diye düşünüyorum.

Maksadım hariçten gazel okumak değil; "Asra yemin ederim ki, İnsan gerçekten ziyan içindedir, Ancak iman edip iyi ameller işleyenler, birbirlerine hakkı tavsiye edenler ve sabrı tavsiye edenler müstesnadır." ilahi emrinin hatırlatılmasıdır.

"Rasûlullah (s.a.v.) hasta oğlu İbrâhim'i aldı, öptü ve kokladı.

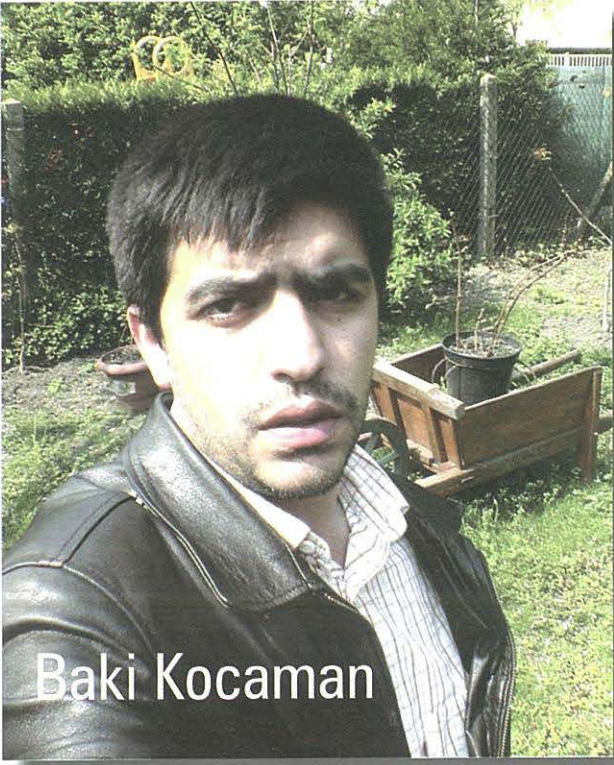
Daha sonra İbrâhim can çekişiyordu. Bu manzara karşısında Efendimiz'in gözlerinden yaş boşandı. Abdurrahman bin Avf (r.a.): "Sen de mi (ağlıyorsun) ey Allah'ın Rasûlü? " dedi. Aleyhissalâtu ve'sselâm: "Ey İbn Avf ! Bu merhamettir!" dedi ve ağlamasına devam etti. Sonra şöyle buyurdu: "Gözümüz yaş döker, kalbimiz hüznü çeker, fakat Rabbimizi râzi etmeyecek söz sarfetmeyiz. Ey İbrâhim! Senin ayrılmanda bizler üzgünüz! " buyurdu.

Hemşehrimiz Ahmet Kocaman ailesi şimdi sabır ve tahammülü biraz zor bir musibete düşmüşlerdir. Elbette gösterecekleri sabır ve tahammülün derecesine göre sevap ve eccir kazanacaklardır. Zengin ve hatırlı oldukları için değil de; "Kim çocuğunu kaybeden bir anneye tâziyede bulunursa, cennette ona bir bürde (hırka) giydirilir." müjdesine nail olabilmek için ölen kardeşimizin aile fertlerine taziye de bulunsak.... "Âni ölüm, kâfir için gazab-ı İlâhî'nin bir yakalamasıdır; mü'min için de bir rahmettir." hatırlatmasını yapsak...

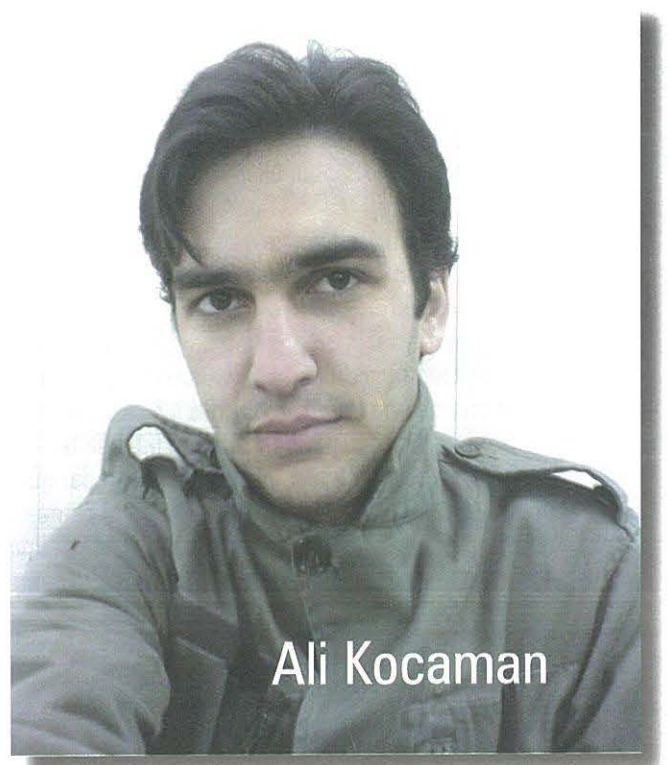
Biz ölü makamında mezarda, İmam efendi baş ucumuza gelmeden kendi nefislerimize : Garip ve yolcu gibi ol, dünyaya bağlanma, akşama erince yarını; sabaha erince de akşamı bekleme, ölümden evvel tevbe et, lezzetleri yok eden ölümü çok an, ölümden sonrası için hazırlan... telkininde bulunsak...

İbn Abbas (r.a.) anlatıyor: "Rasûlullah (s.a.v.), Medine ehlinin mezarlarına uğramıştı. Mezarlara yüzünü çevirerek: "Esselâmu aleyküm (selâm üzerinize olsun) ey kabir halkı! Allah sizi de bizi de mağfiret buyursun. Sizler bizim seleflerimizsiniz. Biz de arkadan geleceğiz." buyurdular.

Baki Kocaman

Ali Kocaman

TAZİYE

17.Çetmililer günü münasebetiyle köyde bulunduğumuz demlerde, vakit namazlarına iştirak eden ve Ahmet Kocaman'ın oğulları olduğunu bildiğimiz gençlerle karşılaşıyorduk. Ne yalan söyleyeyim alınlarında secde gülleri açmış gibi gördüğüm, her birisi nur yüzlü bu gençlere her zaman saygı ile baktım. Onların her hali ile özlediğimiz gençliğe örnek mükemmel gençler olduğunu düşündüm. Gizliden gizliye sevdim bağrıma bastım.Günlerden birgün, aynı camide namaz sonrası tutulan boynumu sağa sola oynatırken işte o gençlerden birisi ağbi ben sana bir masaj yapayım, rahatlarsın dedi. Bana öylesine güzel bir masaj yaptı ki, memnuniyetimi izah edecek kelime bulamıyorum... Neyse dışarı çıktık. Ben bana masaj yaptığını zannettiğim kardeşlerden birine, şaka yollu 'dur senin bir fotoğrafını çekeyim' dedim. Bana masaj yaptın ya... "Ağbi sana masaj yapan diğer kardeşimdi, benim küçüğüm" dedi. Neyse olsun, farketmez onun da fotoğrafını çekeriz" dedim. Öylece kaldı. Sonra biz Antalya'ya döndük. Kaza haberini aldık. Şahin'imizi kaybettiğimizi öğrendik. Meğer benim fotoğrafını çektiğim Şahin'miş. Allah ona rahmet etsin diyor rabbimden tüm sevdiklerine sabr-ı cemil niyaz ediyorum.

Kerim Bozdağ

*"18. çetmililer günü 20 ağustos
2012 'de bayramın ikinci günü
yapılacaktır"*

PINAR ÖZEL

Doktor bir baba, ev hanımı bir anne ve iki ağabeyden oluşan bir aileye, son birey olarak Gelibolu'da katılmışım ben, annemin "illa ki kız çocuk istiyorum" dileklerine karşılık olarak! O kısmı anlatıldığı kadarıyla biliyorum ama sonrasını ben de hatırlıyorum:

Ben beş yaşındayken taşındığımız Antalya'da, önce Barbaros İlkokulu'nu, daha sonra da Antalya Koleji'ni bitirdim. İş hayatına atılmamak için önce Ankara'da filoloji, ardından yurtdışında sanat-tasarım eğitimi alarak olabildiğince uzun tuttuğum öğrencilik hayatım sona erdiğinde ise benim bile şaşırdığım bir mucize gerçekleşti ve kendimi, perakende sektöründe üst düzey yönetici olarak buldum.

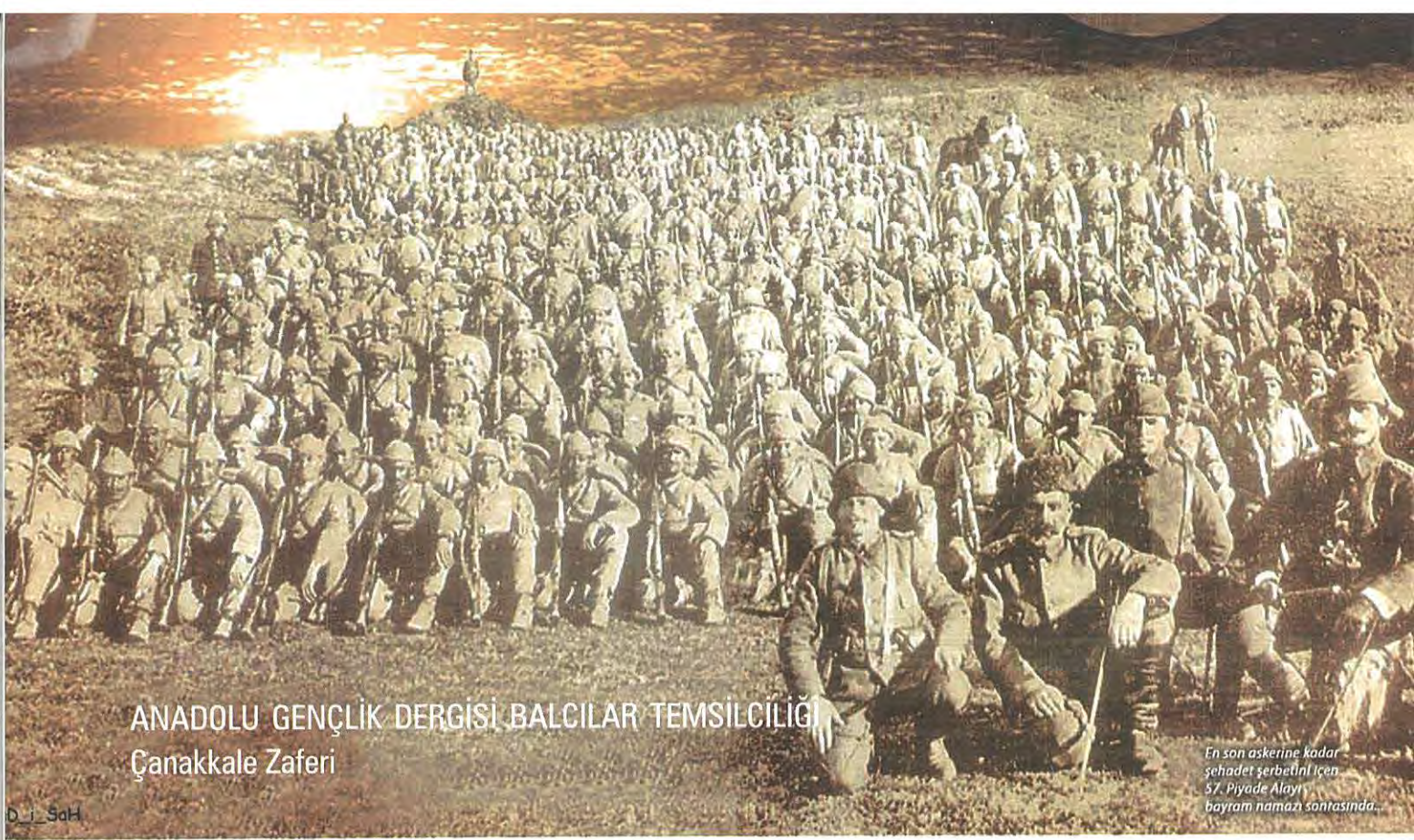
Sekiz sene süren ve çok büyük keyif alarak yaptığım işimi, içimde gitgide büyüyen yazı yazma isteği yüzünden 2008 senesinde birden bire bırakarak, perakendede sadece tüketici olarak kalmaya karar verdim. 2004 yılında Milliyet Akdeniz Gazetesi'nde, "konuk yazar" sıfatıyla başlayan yazarlık hayatıma daha sıkı sarıldım.

Artık sadece çocukluğumdan beri en büyük tutkum olan yazıya ayırıyorum zamanımı... Kelimelerle dilediğim gibi oynayabileceğim bir hayatım var... Yazıyla yaşadığım en eğlenceli flörtten ise ortaya ilk kitabım Fondöten çıktı...

Ben ve kelimelerim bu flörtten çok keyif aldık ve daha coşkulu flörtler yaşayarak devam ediyorum kelimelerin dünyasında yaşamaya...

PINAR ÖZEL'İN
NOT DEFTERİ

ANADOLU GENÇLİK DERGİSİ BALCILAR TEMSİLCİLİĞİ Çanakkale Zaferi

En son askerine kadar
şehadet şerbatını içen
57. Piyade Alayı
bayram namazı sonrasında...

Anadolu Gençlik Derneği Balcılar Temsilciliği tarafından hazırlanan "Çanakkale Zaferi ve Şehitleri Anma Programı" 24 Mart 2012 Cumartesi akşamı Balcılar Belediye Düğün Salonu'nda gerçekleştirildi. Program Balcılar halkının yanı sıra Taşkent, Çetmi, Afşar, Ilıcıpınar ve diğer beldeler başta olmak üzere Hadim'den ve Konya'dan çok yüksek bir katılımı ile icra edildi.

Protokol koltukları da pek çok önemli misafiri ağırladı. Çanakkale Zaferi'ni kazanan Mehmetçığımızı temsilen Taşkent İlçe Jandarma Komutanı Ast.Sb.Bşçvş.Bülent Gençyigit, Balcılar Bld.Bşk. Ahmet Karaalp, Çetmi Bld.Bşk. Osman Arı, Afşar Bld.Bşk. Ahmet Demirkol, İlahiyatçı/Öğretmen Zülfikar Gazi (Taşkent İHL.Eski Öğretmeni), Anadolu Gençlik Derneği Bölge Bşk. Bahri Kırıkk, SP İl Egt.Bşk. Yavuz Aydın, İlahiyatçı Salih Ülker, AGD Bölge Sorumlusu Kasım Yazıcı, Bekir Arı, Taşkent Nüfus Md. Besim Cengiz, Balcılar Aile Hekimi Dr. Ayşenur Yaman, AGD ilçe ve belde temsilcileri, siyasi partilerin belde temsilcileri, okul idarecileri, öğretmenler, din görevlileri ve çok sayıda vatandaş katıldı.

Kuran-ı Kerim tilaveti ve sinevizyon gösterisi ile başlayan programda, açılış konuşmasını yapan AGD Balcılar Sorumlusu Vahap Arı, Çanakkale siperlerinde düşmana geçit vermeyen Mehmetçığımızın Anadolunun dört bir yanından gelen vatan evlatları olduğunu vurgulayarak şöyle konuştu :

"Bu gün Balcılar'ın kalbi burada atıyor. Taşkent burada... Hadim burada..."

Kalbimiz BİR! Heyacanımız BİR! Saflarımız BİR! Aynı Çanakkale'de olduğu gibi...

Zira Çanakkale siperlerine şöyle bir baktığımızda, Konya'lı ile Malatya'lı'nın, Giresunlu ile Antep'linin, Van'lı ile Edirneli'nin, omuz omuza yürek yüreğe çarpıştığını görürüz. Aziz milletimizi ayakta tutan ve Çanakkale'yi geçilmez kılan, işte bu kardeşlik ruhudur,!"

Bir hadisi şerifte Peygamber Efendimizin (s.a.v.) müminleri bir binanın tuğlalarına benzettğini hatırlatan Arı konuşmasında günümüzle de alakalı çok önemli bir hususu gündeme getirdi ve şunları söyledi :

"Çanakkale'ye baktığımızda yine görüyoruz ki, bir yanda Seyit Onbaşı, iman kuvveti ile ; 275 kiloluk top mermisini "Ya ALLAH" diyerek kaldırıp, düşman gemisini batırırken; diğer yanda işgal kuvvetleri içinde her ne sebeple olursa olsun görev almış bir takım Müslüman ülke askerleri de bulunmaktaydı. Anlıyoruz ki ; sadece "Müslümanım" demek yeterli değildir. Asıl mesele : şuurlu bir Müslüman olabilmektir. Seyit Onbaşı, şuurlu bir Müslüman olarak yeryüzünün ıslahı için çalışırken, batırdığı geminin içindeki Müslüman ülke askerleri yeryüzünün ifsadı yani bozulması için çalışan güçlere hizmet etmektedir. Duamız odur ki, Allah bizleri şuurlu kullarından eylesin."

ÖLMEDİK ÖLMEMEĞİZİ!..

Programda gençlerden oluşan müzik ekibi seslendirdiği eserlerle göz doldururken, yine her bir gencin “Ben Seyit, Onbaşıyım!, Ben Rizeli Salih Çavuşum! Ben Ezineli Yahya Çavuşum!” diyerek şehitlerimizi ve onların yaşadıklarını yansıtmaları çok büyük beğeni topladı. Hele finalde gençlerin tamamı tarafından okunan aşağıdaki mısralar geceye atılan imza olarak akıllara kazındı.

Biz, Çanakkale’nin, Malazgirt’in, İstanbul’un, Kudüs’ün, Mekke’nin ruhunu taşıyoruz.

Biz, Bu milletin kendisi, inancı, tarihiyiz.

Biz, Şehidin manasına sevdalı ANADOLU GENÇLİĞİ’yiz.

Ve tüm kalbimizle diyoruz ki, ölmedik ölmeyeceğiz.

Program İlahiyatçı Salih Ülker tarafından anlatılan Çanakkale’yi geçilmez kılan maneviyat ruhu ve Afganistanlı Hafız Gausiddin Tahiri’nin Kur’an Ziyafeti ile son buldu.

ÇETMİ BELEDİYE BAŞKANLIĞINDAN ARSA ve KONUT SATIŞ İLANI

Mülkiyeti Belediyemize ait olan kasaba içi mevkiindeki aşağıda ada, parsel ve metrekareleri yazılı arsalar,İle Cömeşpınar mahallesi Ekinlik sokak üzerinde 029A13A3C Pafta 245 ada 4 parselde bulunan Mülkiyeti belediyemize ait 2 blok ve 12 daireden oluşan ekinlik konutlarından satışı yapılacak konutların, 2886 Sayılı Devlet İhale Kanununun 45. ve ilgili madde hükümleri ile şartnamesi dahilinde açık teklif (artırma) usulü ile satılacaktır.

Satışı Yapılacak Parsellerin

Sıra	Ada	Parsel	Yüz Ölçümü	Muhammen	Geçici Teminat	
No: Mevkisi:	No:	No :	Metrekare	Bedeli TL. :	Tutarı TL	: Kullanım şekli :
1- Kasaba içi	345	9	150,01	1.100,00	200,00	Ev yapılamaz.
2- Kasaba içi	345	11	527,75	2.960,00	200,00	Ev yapılabilir.
3- Kasaba içi	373	2	608,49	3.950,00	200,00	İşgalli.

Satışı Yapılacak Konutların Listesi

- 1- A Blok 1.kat 1.no'lu daire Muhammen dedeli 40.000,00 TL.
- 2- B Blok 1.kat 1.no'lu daire Muhammen dedeli 40.000, 00 TL. (Orta Daire)
- 3- B Blok 1.kat 2.no'lu daire Muhammen dedeli 40.000,00 TL.
- 4- B Blok 2.kat 3.no'lu daire Muhammen dedeli 65.000, 00 TL. (Orta Daire)

Arsaların satış ihalesi Belediyemiz Encümenince 2886 sayılı Devlet İhale Kanunu hükümleri çerçevesinde ve şartnamesi dahilinde açık teklif (artırma) usulü ile 27.04.2012 tarihinde Cuma günü saat 15.00'de Çetmi Belediye Başkanlığı makam odasında yapılacaktır.

İhaleye katılacak olanlar geçici teminatlarını en geç 27.04.2012 Cuma günü saat 14:00'e kadar Taşkent Ziraat Bankasına yatırmaları ve dekontlarını Belediyemize teslim edip ihaleye katılmak için ihaleye giriş belgesi almaları gerekmektedir Teminat mektubu verilecek ise süresiz ibaresi şartı aranır.

Bir teminat yatıran kişi satışı yapılacak tüm arsaların ihalesine katılabilecektir. Bir teminat yatırarak ihaleye katılan kişi bir arsa aldıktan sonra diğer ihalelere katılamayacaktır. Ancak iki veya daha fazla teminat yatıranlar yatırdıkları teminat miktarı kadar ihaleye katılabilecektir.

İhaleye girebilmek için Arsalar 25,00 (Yirmibeş) TL. Konutlar için 50,00 (Elli) TL. mukabilinde şartname satın alınması zorunludur. Şartname ve ekleri mesai saatleri içerisinde Belediyemiz Yazı İşleri Müdürlüğünde bedelsiz olarak görülebilir.

İhale saatinden 1 saat öncesine kadar müracaatlar kabul edilecektir.

İhaleye katılacak olan şahıslardan istenen belgeler.

- a) Nüfus cüzdanı fotokopisi.
- b) Nüfus Müdürlüğünden alınacak Yerleşim Yeri Adres Belgesi.
- c) İhaleye vekâleten katılacak olanlardan noter tasdikli vekâletname.
- d) İhaleye gireceklerin 18 yaşını tamamlamış olmaları gerekir.
- e) Geçici Teminat dekontu.

Faks, Posta ve telgraf ile yapılan başvurular kabul edilmeyecektir.

İlan Olunur.

İrtibat Telefonları:

Tel : (0332) 493 30 10 Fax : (0332) 493 31 06

Her sabah bizden 8 şey istendiğini biliyor muyuz?

Bana öyle geliyor ki, günler, aylar, hatta seneler sanki farkına varmadan geçiyor, olaylar kafamızı, kalbimizi o kadar istila ve işgal ediyor ki, asıl düşünmemiz gereken görevlerimizi düşünemiyor, hayatın gayesine ait konularımızı hatırlayamaz hale bile geliyoruz. Bu durumda ister istemez İmam-ı Şafii Hazretleri'nin her sabah hayatının gayesini düşünme örneği geliyor aklımıza. Ancak o zaman hatırlıyoruz her sabah bizden de sekiz şeyin istendiğini.. Ne dersiniz, Hazret-i İmam'ın her sabah yaptığı gibi hayatının muhasebesini bugün biz de bir defa olsun hatırlayalım mı? Bakalım bizden de isteniyor mu İmam'dan istenen sekiz şey bir düşünelim mi? Evet, diyorsanız buyurun, birlikte okuyalım İmam-ı Şafii Hazretleri'nin her sabah düşündüğü kendinden istenen sekiz şeyi.. Hayatını hep hesabını yaparak yaşayan büyük müçtehidimiz, Mısır'da bir sabah namazından sonra evine doğru tefekkür içinde yürürken yaklaşan biri:

- Efendi Hazretleri der, derin bir düşünce içinde görüyorum sizi. Zihninizi meşgul eden önemli bir meseleniz mi var yoksa? Hazret-i İmam: – Evet der, her sabah benden istenenleri düşünüyorum da onun için dalgın şekilde yürüyorum.

Adam merak eder: – Her sabah sizden istenenler mi var?

Hazret-i İmam, 'Her sabah benden şu 8 şeyin istendiğini düşünüyorum' diyerek saymaya başlar istenen 8 şeyi. Der ki:

- 1- Rabb'im, benden farzlarını istiyor.
 - 2- Resulüllah Efendimiz, benden sünnetlerini istiyor.
 - 3- Aile ve çocuklarım benden helal nafakalarını istiyor.
 - 4- İmanım ve aklım benden Rabb'imin emirlerine uymamı istiyor.
 - 5- Nefsim ve şeytanım da benden kendilerine tabi olmamı istiyor.
 - 6- Yaptığım işleri yazan melekler ise hep sevap yazdırmamı istiyor.
 - 7- Her doğan güneş bir gün daha yaşlandığımı hatırlamamı istiyor..
 - 8- Her sabah Azrail de kendisine bir gün daha yaklaştığımı düşünmemi istiyor.
- Hazret-i İmam: – İşte der, her sabah bu istekleri düşünerek yürüyorum bu yollardan. Dalgın görünüşümün sebebi bunları

düşünmemdir.

Soru sahibi adam bu defa şaşırır da der ki: – Ya imam bunlar sadece sana mı soruluyor, yoksa bana da, tüm insanlara da soruluyor mu her sabah? Hazret-i İmam, tebessüm ederek cevap verir:

- Ben kendime her sabah bu soruların sorulduğunu düşünüyorum, belki başkalarına da soruluyordur bu sorular. İstersen kafanı lüzumsuz konulardan temizle de sen de düşün bu soruları! Bakalım sana da soruluyor mu her sabah bunlar?

Düşünceye dalan adam çok geçmeden başını sallayarak cevap verir: – Evet ya İmam der, bu sorular sadece sana değil bana da, hatta her sabah günlük hayatına başlayan herkese sorulan sorulardır. Bu önemli soruların her sabah bana da sorulduğunu düşündürdüğünüz için teşekkür ederim. Meğer biz ne kadar derin gaflet içinde yaşıyormuşuz günlerimizi de haberimiz bile yokmuş?

- Ne dersiniz, kafası gönlü gereksiz olaylarla istila ve işgal edilmiş bizlerden de her sabah böyle sekiz şey istendiğini hiç düşünüyor muyuz? Mesela her sabah bizden de:

- Rabb'imiz farzlarını, Resulüllah Efendimiz sünnetlerini, aile ve çocuklarımız da helal nafakalarını istiyorlar mı?

- Akıl ve imanımız kendilerine uymamızı, nefis ve şeytanımız da asıl kendilerine tabi olmamızı telkin ediyorlar mı? Amellerimizi yazan melekler ise hep sevap yazdırmamızı bekliyorlar mı? Güneşin her doğuşu, bir gün daha yaşlandığımızı, Hazret-i Azrail'e bir gün daha yaklaştığımızı düşünmemizi istiyorlar mı?

Ne dersiniz, sabah ve akşam bunları düşünmek bizim de meselemiz olmalı, aklımıza gelmeli değil mi?

Yoksa malum tekerlemeyi tekrar eden gafiller kafilesine biz de katılarak: – Ayağını sıcak tut başını serin; hayatını yaşa, düşünme derin diyerek boş ver mi demeliyiz?

Böyle demiyorsak gelin, kafamızı, kalbimizi günlük olayların işgalinden birazcık kurtaralım da Hazret-i İmam'dan istenen sekiz şeyin her sabah bizden de istendiğini düşünelim.

a.sahin@zaman.com.tr

DUYDUĞUM DEĞİL GÖRDÜĞÜM ÇETMİLİLER...

Çağrı Altınar

Öncelikle siz değerli Çetmililer ve Çetmi sevdasını yaşayan ve bu sevdayı gerçek anlamda koparmadan yaşatan değerli Çetmi vakfı kurucularını sevgi ve saygı ile selamlıyorum.

İsmim Çağrı ALTINER KARAMAN'ın Sarıveliler ilçesine bağlı GÜNDER köyündenim ANTALYA'da yaşıyorum ve ANTALYA'da yaşayan Çetmililer O kadar farklı'ki, Böyle bir yazıyı yazmama sebep oldu. Çünkü, Çetmililerde Öyle bir birlik beraberlik ve kardeşlik varki, burada bu satırlara yazmak bile yetmez onlardan aldığım duyguları satırlara dökmem bir hayli zor olur.

İslâm'ın hakimiyeti için mümin kulların bir arada bulunup birlikte hareket etmeleri ile ilgili olarak kullanılan bir tabir. Cenâb-ı Hak, Kur'an-ı Kerîm'de: "Hepiniz birden Allah'ın ipine (İslâm'a) sarılın, asla ayrılmayın, " (Âli İmrân, 3/103) buyurmuş ve müslümanları Kur'an'ın etrafında birlik olmaya çağırmıştır. Aslında bütün semavî dinler gibi İslâmiyet de vahdet dinidir. Bu vahdetin (birliğin) temelinde "tek Allah inancı" vardır. İnsanca yaşamanın, huzura kavuşmanın tek yolu birlik ve beraberliktir.

Şu söz ne güzel söylenmiş, sanki bizim için: "Kuşkusuz, üzüntüler paylaşıldıkça azalır, mutluluklar da paylaşıldıkça çoğalır" Aslında bu yazıyı yazmakta birazda kendi memleketim insanlarına yani Ermenek Sarıveliler Günder köyünden kopup gelip Antalya'da Gurbette yaşayan insanlarımızın bir araya gelmeyip, hemşerilerimizi yılda bir defada olsa buluşturmayan iş adamları ve söz sahibi ağabeylerime seslenmek isterim.

Bizleri bir araya getirin köyümüzden ve köylülerimizden haberdar olalım, dostluk kardeşlik ilişkilerimizi pekiştirelim.

Daha evvel 2 defa Çetmililerin bir araya geldiği organizasyona katıldım ve o kadar çok duygulandım ki inanın çekildim bir köşeye, o insanların iç içe karışık birlik ve beraberlik halinde olmaları okadar duygulandırdı'ki, hatta ağladım bile. Bilmem neden ağladığımı, beklide, memleketimden uzakta yaşamak, köy hasreti içimi doldurmuştu. Orada bulunmak insanların coşkusu ve beraberliği azda olsa içimi rahatlatıp beni de sevindirdi.

Ayrıca bir defada Antalya'daki Çetmi vakfı yönetimindeki ağabeylerimin toplantısına katıldım ve orada'da aynı duyguları yaşadım Çetmililer gününe bir ay kalmıştı ve bir telaş, sevinç ve ince ince düşünceler vardı. O kadar ince düşünüp uzun uzun konuşuyorlardı ki, bu yılki organizasyon için söylenen tek bir şey vardı. "Aman unutulmuş bir şey varmı?"

Yemekler için bile ince ince ayrıntılar konuşuldu organizasyon için insanlar bir araya gelecekler doya doya eğlensinler sözleri kulağımdan gitmiyor. İşte Çetmi, işte insanlık, işte birlik ve beraberlik, işte gerçek dostluk demekten başka bir şey bulamıyorum.

Sizlerle Çok Güzel Bir Şiir Paylaşmak İstedim...

Dost musun?

Öyleyse canın canımdır...

Aynan olmalıyım...

Yüzüne söyleyebilmeliyim her şeyi...

Hem sakınmadan, mertçe...

Hani bilirsin, esirgemem lâfımı,

Ne şekil gelirse, öylece...

Hazırım tüm içtenliğimle konuşmaya, ama,

Seni de dupduru isterim karşımda...

Dostsan,

Gözlerimin içine baka baka yaka silk benden!

Arkamdan şikayetlenme!...

Yiğit ol! Gerekirse yiğitçe azarla, çekinme!

Lâf değil, icraat beklerim senden!

Öyle bak ki, hislerini görebileyim...

Öyle hisset ki, güvenle bakabileyim...

Sevmem, ölenin ardından ağıt yakmayı!

Dil dönerken söylenmeli her şey...

Kulak duyarken anlatılmalı...

Göz bakarken bakmalıyım sana...

Can sağ iken sarılmalı...

Keşkelere meydan vermemeli hayatım,

Pişmanlıklarla yoğrulmamalı....

Hayır!

Dirime selâm vermeyen,

Ölüme de fazla yaklaşmasın!

Dostsan, ölmemi bekleme!

Haklıysam, yaşarken savun beni!

Yaşarken yanımda ol!

İnanmışsan bana, kimse çevirmesin seni yolundan!

Ve inanmamışsan, sakın rol yapma!

Her söylediğimi onaylayan şart değil...

Her yaptığımı beğenmen de gerekmez...

Sevgili Çetmililer Sevgiyle Ve Dostça Kalın...

Aysu Plastik

Firmamıza İş Yaptıran Hemşehrilerimizin sineklikleri müessesemizin hediyesidir

Pvc Pencere Ve Kapı Sistemleri
242 221 25 91

Akdeniz Sanayi Sitesi 5002 Sok. No:121(Total Karşısı)

Merkez / Antalya

Süleyman ÜRE

0242 221 25 91 / 0242 221 25 91

0533 967 08 88

suleyman_ure_42@hotmail.com

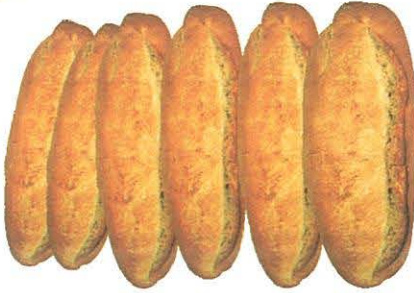
Miray

Konyaaltı Etli Ekmek

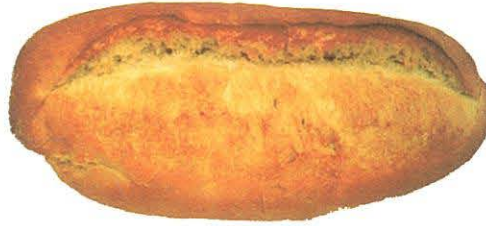
ALO PAKET : 227 03 53

Uncalı Caddesi Molla Yusuf Mahallesi No:42/B
(Uncalı Emniyet Müdürlüğü Karşısı) ANTALYA
Gsm: 0533 430 68 32

Miray

EKMEK FIRINI

Uncalı Caddesi Molla Yusuf Mahallesi No:28/A
(Uncalı Emniyet Müdürlüğü Karşısı) ANTALYA
Tel: 227 76 56 Gsm: 0533 430 68 32

DEDEOĞLU İNŞAAT LTD. ŞTİ.

Satılık Lüks Daireler

Dede Bozdemir

0 532 611 48 75

Sıdık Bozdemir

0536 323 00 14

Tel: 0 . 242 . 339 39 20

DÜDENBAŞI MAH. 2303. Sk. No: 42 Kepez - Antalya

YÜZDE YÜZ GIDA

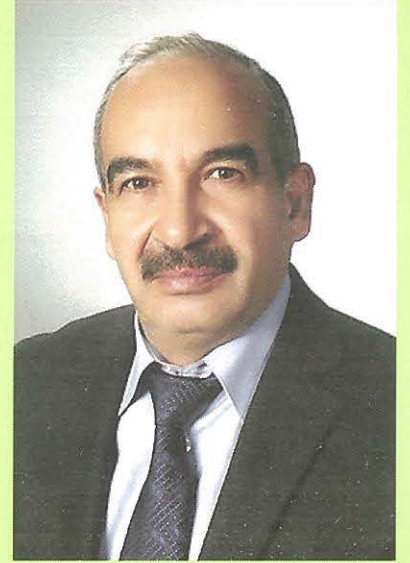
**Düdenbaşı Mah. 2324. Sk. No: 1 Konyalılar Camii Altı
Antalya**

Özel Antalya ASLAN SÜRÜCÜ KURSU

**UZMAN
KADROSU
ve
MODELLİ
ARAÇLARI
İLE**

**TRAFİKTE
EĞİTİM
İLKEMİZDİR**

HİZMETİNİZDE

**KALİTELİ
EĞİTİM
MERKEZİ**

KAZASIZ, BELASIZ, CEZASIZ, HAYIRLI YOLCULUKLAR DİLERİZ

AZİM ASLAN FİRDEVS ASLAN

Çevreyolu Düdenbaşı Mah. Gazi Bulv. 2300 Sok.
No:13 Köşe Mehmet Apt. K:2 D:3-4 ANTALYA

Tel: 0242 338 38 06 Gsm: 0535 213 13 69

**AHU
İNŞAAT**

SATILIK LÜX DAİRELER KAT KARŞILIĞI ARSA ALINIR

Tel: 0242 325 99 44 Hüseyin YILDIZ: 0532 616 62 31
Ramazan SEVİNÇ: 0532 635 32 78, Metin YILDIZ: 0530 549 31 64
info@ahuinsaatemlak.com **www.ahuinsaatemlak.com**

Kepez Belediye Binası Karşısı - ANTALYA